
MUSIC - UNIVERSITY OF TORONTO
3 1761 05805 306 7

Jubilejní vydání. Jubiläumsausgabe.

HUBIČKA. DER KUSS.

Prostonárodní opera. Volksoper.

B. Smetana.

V PRAZE.- PRAG.
FR. A. URBÁNEK.
Sklad hudební.– Musikverlag.
– Prvý český závod hudební. –

Lit. ústav Engelmanna & Mühlberga v Lipsku

Osoby:

Otec Paloucký	Bass-Baryton.
Vendulka, jeho dcera	Sopran.
Lukáš, mladý vdovec	Tenor.
Tomeš, švakr Lukášův	Baryton.
Martinka, stará teta Vendulčina	Alt.
Matouš, starý pašíř	Bass.
Barče, děvečka u Palouckých	Sopran.
Strážník	Tenor.

Sousedé a sousedky; děvčata; hudebníci; pašíři.

Dějiště v horách Krkonošských; v prvním jednání světnice u Palouckých, v druhém jednání les blíže hranic a chalupa Martinčina.

Personen:

Vater Wiesenthal.
Pauline, seine Tochter.
Lukas, ein junger Witwer.
Richard, Lukas' Schwager.
Brigita, Paulinen's alte Tante.
Walther, ein alter Schwärzer.
Klara. Dienstmädchen bei Wiesenthal.
Ein Wächter.
Nachbaren beiderlei Geschlechtes: Mädchen; Musiker: Schwärzer.

Der Ort der Handlung im Riesengebirge; der erste Akt eine Bauernstube bei Wiesenthal; der zweite Akt ein Wald an der Grenze und die Hütte Brigita's.

Ryl a tiskli Engelmann & Mühlberg v Lipsku.

OUVERTURE.

Moderato assai.

B. Smetana.

ff sf sf sf sf

L'istesso tempo.

p dolce espress.

più f

cresc.

f sf sf sf

cresc.

ff sf sf

Fr. A. Urbánek v Praze.

Ryli a tiskli Engelmann & Mühlberg v Lipsku.

Allegro. 𝅘𝅥 = 𝅗𝅥.

sf p f sf sf p

f sf sf cresc f.

sf sf sf sf sf p

f. sf sf p sf sf cresc.

f sf cresc. sf

sf f f sf sf sf

sf *p dolce* *sf* *trem.*

dim. *pp dolce* *f*

p *f* *p dolce.*

dim. *pp*

sf *pp* *sf* *pp*

pp

sf

pp

8
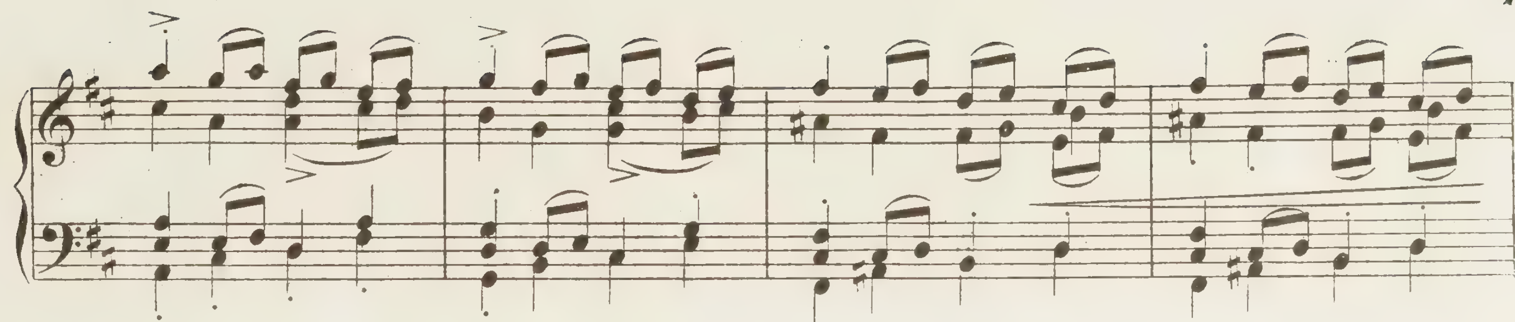
sf
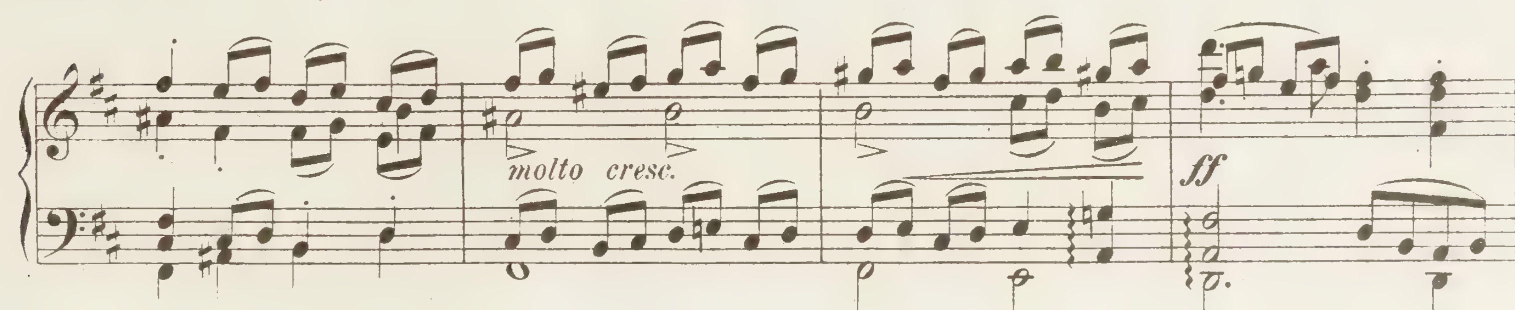
dim.
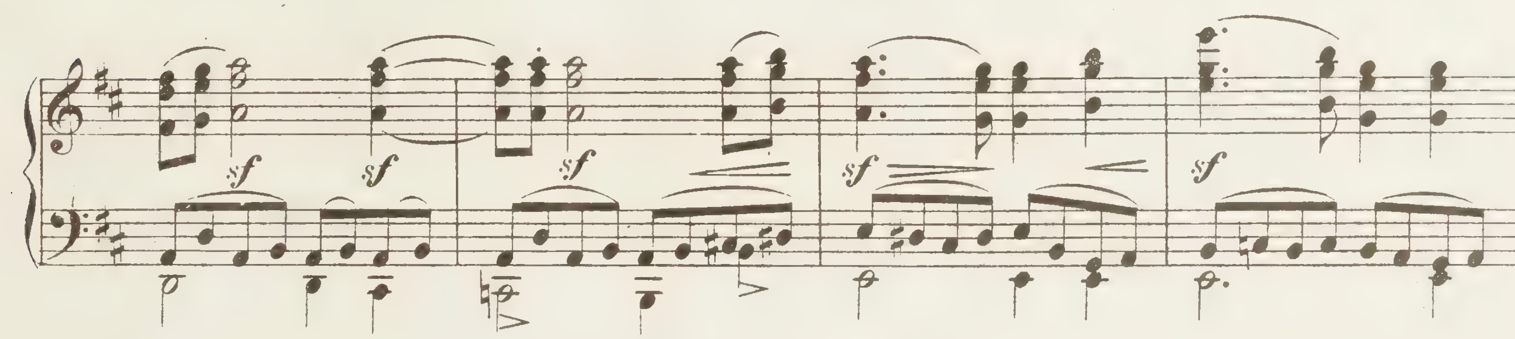
pp
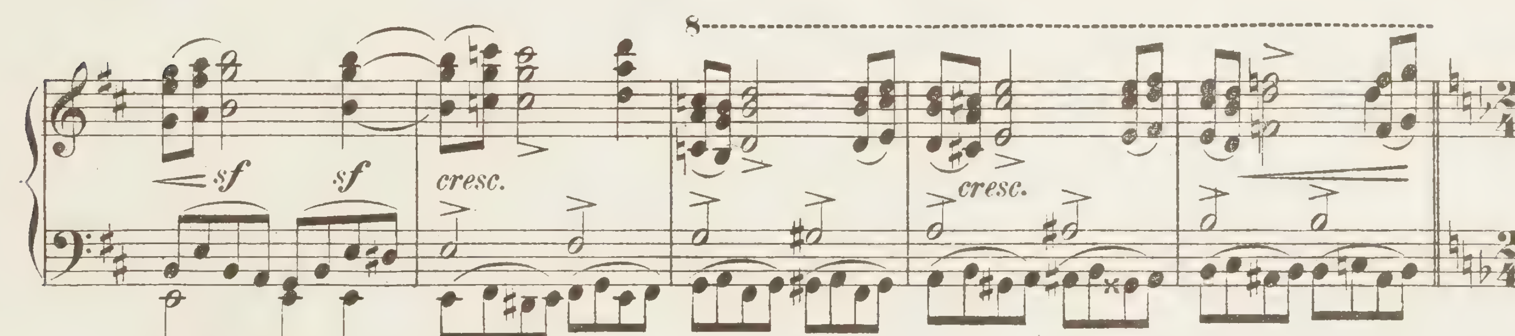
p

cresc.
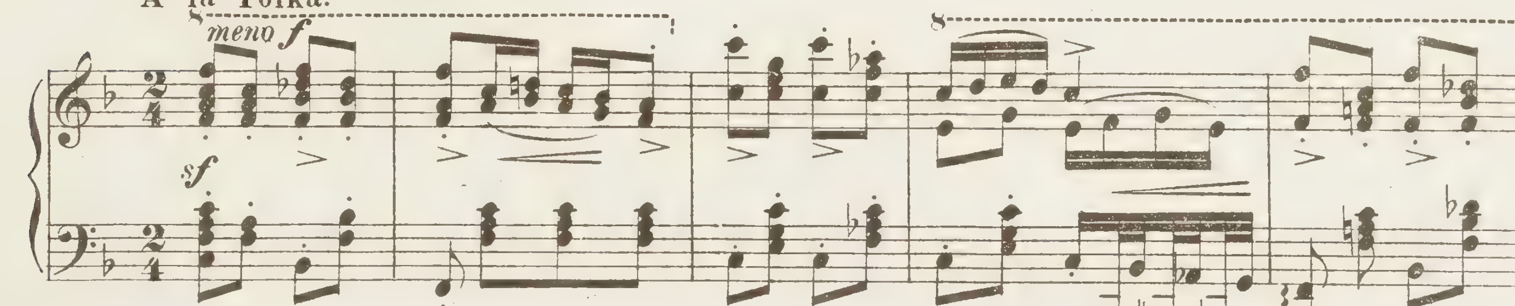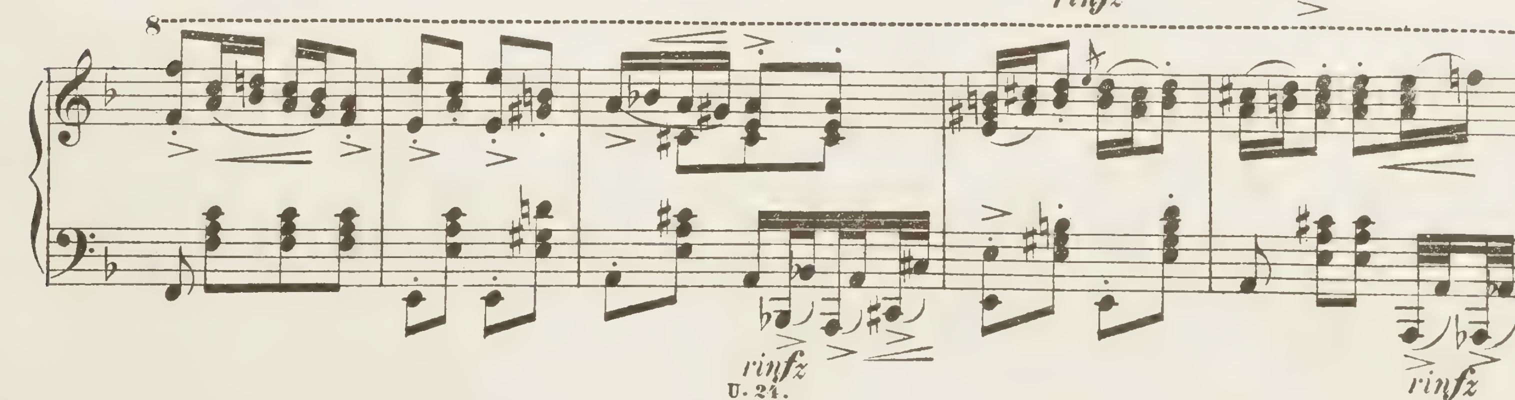

molto cresc.
ff

sf
sf
sf
sf
sf

sf
sf
cresc.
cresc.

À la Polka.

meno f
sf
rinfz

rinfz
rinfz

sf *sf* *rinfz* *f* *rinfz*

rinf *sf* *trem.* *pp* *pp*

Moderato.

pp

poco a poco cresc.

pp *cresc.*

p

cresc. molto cresc.

Maestoso.

ff sf sf

Allegro moderato.

sf f sf sf sf sf cresc.

sffz sf ff sf sf sf

sf fff sf sfz sfz

8

sf sf sf sf sf sf sf sf sffz

Jednání I.

Světnice u Palouckých. Vzadu otevřené široké klenuté okno, jímž jest viděti na náves. Dveře v pravo, v levo a v zadu. Stůl, židle a t.d. malovaná truhla, police s nádobím, u kamen ve výklenku dřevěné konve, škopky, bečky v nejlepším pořádku.

Výstup prvý.

Martinka, Vendulka a Otec.

Erster Akt.

Eine Bauernstube bei Wiesenthal. Im Hintergrunde ein offenes, breites, gewölbtes Fenster, durch das man auf den Ortsplatz sehen kann. Rechts, links und hinten sind Thüren. Ein Tisch, Stühle, eine buntbemalte Truhe, ein Schrank mit Geschirr; beim Ofen hölzerne Kübel und Bottiche in bester Ordnung.

Erste Scene.

Brigita, Pauline und Vater Wiesenthal.

Allegro vivo.

Martinka
Brigita.

Piano.

Martinka (vběhne zadními dveřmi)
Brigita (kommt eiligst durch die Hinterthür)

Ven_dul_ko! Ven_dul_ko! pan_tá_ _to! slyš_te mě! kde jste? Což je_ště ne_ví_ te? ho_nem ho_nem
Pau_li_ne! Pau_li_ne! Ach Wie_sen_thal! hö_ret mich! wo seid ihr? Ach wisst ihr noch gar nichts? kommt doch, kommt doch!

più f

ho_nem to věz_te! Vendulko! Vendulko! pantá_to!
lasst euch doch sa_gen! Pau_li_ne! Pau_li_ne! Ach Wie_senthal!

sf p sf p sf p sf p

Vendulka přiběhne z levé strany, za ní pomalu otec.
Pauline kommt eiligst von der linken Seite, hinter ihr langsam der Vater.

slyšte mě! kde jste? Což je_ště ne_ví_te?
höret mich! wo seid ihr? Ach wisst ihr noch gar nichts?

sf sf

ho_nem to věz_te: Ná_mluv_či
lasst euch doch sa_gen: Vor der Thür steht der

ff f sf f sf sf sffz

Vendulka (s radostným leknutím)
Pauline *(freudig überrascht)*
Co_že to pra_viš?
Ach wär es möglich?
Mart. Brig.

za dveřmi! Ven_dul_ko, Ven_dul_ko, co se tak ne_ja_pnou
Brautwerber! Pau_li_ne, Pau_li_ne, sprich mir heut' nicht gar so

f p pp

sta_viš? co je_nom slo_ví_čko mu_káš? Víš to, že přijde si pro te_be
kläglich! wo_zu denn heut' so be_klommen? Wohl weisst du, dass Lukas als Freier wird

Meno allegro largamento.

Vend. (radostně) Paul. (freudig)

Mart. Brig.

Vend. Paul. molto

Lu - káš! On věru? Chceš to psa - no mít? Ne, te - to,
kom - men! Er wahr - lich? Glaubst du viel - leicht nicht? Nein, Tan - te,

Clar. Flauti

Clar. ff p dolce

espress

Fag.

espress.

ne, te - to, ne - mů - že to být, ne - mů - že to být! Byt' se - be
nein, Tan - te, mög - lich ist es nicht, mög - lich ist es nicht! Wenn er in

Cor.

vic mě mi - lo - val: vždyť ne - bož - ku svou so - tva po - cho - val...
Lieb auch mein gedenkt; sein Weib hat er ja kaum in's Grab gesenkt...

Viol.

C. B.

pp

cresc.

Molto vivace.

Mart. Brig.

S přá - te - li byl - tě dnes zá - rmu - tek za - pit, bu - de on k ná - mlu - vám,
Gram - er - füllt sucht er im Trun - ke Be - ha - gen, ob du ihn lie - ben kannst,

sf p

bu - de k nim kvapit! k namlu - vam
will er dich fra - gen! heu - te noch

poco a poco meno allo.

bu - de k nim kva - pit! Před le - ty ne - chal tě s bo - lest - nou o - bě - tí,
will er dich fra - gen! Liess er dich kla - gen und trauern vor Jah - ren,

ritard. rallent.

by u - šel sta - ři - čkých ro - di - čů pro kle - tí; že - ně i ro - di čům
sich vor dem Flu - che der El - tern zu wah - ren, Gott seg - ne sie nun im

rit. rall.

più f (vesele) (lustig)

bůh jim dej ne - be! když přec jen Lu - káš jen Lu - káš teď do - sta - ne,
e - wi - gen Le - ben! von heu - te an bist du Lu - kas ge - ge - ben,

cresc.

když přec jen Lu - káš jen Lu - káš teď do - sta - ne, když přec jen Lu - káš teď
von heu - te an bist du Lu - kas ge - ge - ben, von heu - te an bist du

Vend. (unešena)
Paul. *(ergriffen)*

do - sta - ne te - be! Já je - ho
Lu - kas ge - ge - ben! Ihm an - ge -

p ff sf p f

být, je - ho být Ó! te - dy
traut an ge - traut O mein soll er

f

přec!
sein!

cresc. non legato dim.

Otec.
Der Vater. mf

Jen roz - važ je - ště ce - lou
Lass' trü - gen dich nicht durch den

p

Vend. (s důrazem)
Paul. *(mit Nachdruck)*
Otec. (rozpačitě)
Vater. *(verlegen)*

věc! Jak to? Já my - slím, já
Schein! Wie so? Ich glau - be, hör,

risol.

nech ho být!
lass' ihn gehn!

cresc.

Vend. (unešena, pevně)
Paul. *(ergriffen, fest, voll Vertrauen)*

Já Lu - ká - še já Lu - ká - še,
Ich mei - nen Lu - kas, mei - nen Lu - kas? Nein, ach

Spíš ne - chci žít! spíš ne - chci
wie könnt' es ge - schehn? Wie könnt' es ge

žít!
schehn!

Otec.
Vater.

Nuž, vez - mi si ho
Nun, du kannst ihn ja

te - dy!
ha - ben!

cresc.

dim.

Moderato.

mf

Mám — či - sté svě - do - mí,
Rein — ist ja mein Ge - wissen

p

já — ra - dil na - po - sle - dy.
ich — wer - de nichts mehr sa - gen.

pp cresc.

(oddechne si, oživí se)
(athmet stark auf, darauf sich erholend)

sff

f

Jen spě - chej, jen spě - chej na pří - pra - vy vše - cky, ať z do - mu
Be eil' dich, du kannst in dei - ner Art dich la - ben, mein Haus will

p p piu p

mám ten po - vyk svět - ský
end - lich Ru - he ha - ben,

(vážně)
(bedächtig und ernst)

mf

a v bá - zni bo - ží, ve sva - to - sti
fort an der Andacht nur er - ge - ben,

p p

se chy - stám na pouť do vě - čno - sti!
will ich voll - füh - ren den Weg zum ew' - gen Le - ben!

Výstup 2hý. Zweite Scene.

Barče vběhne zadními dveřmi a nechá je otevřené. *Klara kommt eilig zur Hinterthür herein und lässt dieselbe offen*

Allegro. (𝅗𝅥 = 𝅗𝅥)

pp

Barče. Klara.

Už jdou, už jdou! a ce - lá ves sem za ni - mi se shlukne dnes.
Sie sind schon da! des Dor - fes Leut' mit ih - nen hierher ei - len heut.

sf p

Vend. Paul.

Už jdou, už jdou, už
Sie kommen, sie sind schon

Už jdou! už
Sie kommen! sie

Mart. Brig.

Už jdou, už jdou, už
Sie kommen, sie kommen sie

Otec. Vater.

Už jdou už
Sie kommen! sie

sf cresc. sf

jdou! a ce - lá ves a ce - lá ves sem
da! des Dorfes Leut, des Dor - fes Leut mit
jdou a ce - lá ves sem za ni - mi se shluk - ne dnes;
kom - men und des Dor - fes Leut, mit ih - nen kom - men heut!
jdou! a ce - lá ves sem
kommen! des Dor - fes Leut mit
jdou a ce - lá ves a ce - lá ves sem
kommen! des Dor - fes Leut, des Dor - fes Leut, mit
za ni - mi se shlukne dnes!
ih - nen hier - her ei - len heut!
za ni - mi se shluk - ne dnes!
ih - nen hier - her ei - len heut!
(vážně)
(ernst.)
za ni - mi se shlukne dnes!
ih - nen hier - her ei - len heut!
Vše v po - řád - ku ať
Heu - te sei al - les
Vše v po - řád - ku ať
Ja heut' sei al - les
Vše
Ja
Vše v po - řád - ku ať
Heu - te sei al - les
u - vi - dí, a čest ať má - me u li - dí!
wohl ver - wahrt, dass Ord - nung sich mit Eh - re paart!

u - vi - dí, a česť ať má - me u li - dí! Teď
wohl ver - wahrt, dass Ordnung sich mit Eh - re paart! Nehmt

vpo - řádku ať u - vi - dí, a česť ať má - me u li - dí! Teď
heut' sei Al - les wohl ver - wahrt, dass Ordnung sich mit Eh - re paart! Nehmt

u - vi - dí, a česť ať má - me u li - dí! Teď
wohl ver - wahrt, dass Ordnung sich mit Eh - re paart! Nehmt

Teď ho - nem no - vý
Nun gebt mir schnell mein

ho - nem no - vý ka - bá - tek, ať vše - cko jest jak
ei - lig eu - er neu - es Kleid, den Gä - sten sei der

ho - nem no - vý ho - nem no - vý ka - ba - tek, ať vše - cko vše - cko jest jak
heu - te eu - er, heu - te eu - er neu - es Kleid, den Gä - sten sei der Tag, der

ho - nem ho - nem no - vý ka - bá - tek, ať vše - cko jest jak
heu - te, heu - te eu - er neu - es Kleid. den Gä - sten sei der

ka - bá - tek ať vše - cko jest, ať vše - cko jest jak
neu - es Kleid, den Gä - sten sei, den Gä - sten sei der

ve svá - tek!
Tag geweiht!

Vendulka a Martinka vzavše z truhly kazajku oblekají ji otci.
Pauline und Brigita nehmen aus der Truhe das Kleid und helfen dem Vater beim Anziehen.

ve svá - tek!
Tag ge weiht!

Lukáš a Tomeš jdou okolo okna vzadu. Za nimi se přikradají zvědavé sousedky a sousedé.

ve svá - tek!
Tag geweiht!

Lukas und Richard gehen hinten am Fenster vorbei; hinter ihnen kommen schleichend und voll Neugierde die Nachbaren.

ve svá - tek!
Tag geweiht!

Barče (ukazuje k oknu)
Klara (auf das Fenster zeigend)

Už jdou!
Sie kommen!

Už jdou!
Sie kommen!

Už jdou!
Sie kommen!

Už jdou!
Sie kommen!

dim. p dim pp dim.

Vend. (šeptem, opatrně)
Paul. *(leise, behutsam)*

pp

Teď rychle stranou, ať nevěsty zde nezastanou!
Nun heisst es gehn, dass sie die Braut hier nicht gleich sehn!

Mart.
Brig.

pp

Teď rychle stranou, ať nevěsty zde nezastanou!
Nun heisst es gehn, dass sie die Braut hier nicht gleich sehn!

Otec.
Vater.

pp

Teď rychle stranou, ať nevěsty zde nezastanou!
Nun heisst es gehn, dass sie die Braut hier nicht gleich sehn!

Vendulka uteče v levo a Barče s Martinkou v pravo.
Otec stojí sám slavnostně uchystán.

pp

Pauline eilt nach links, Klara und Brigita nach rechts; der Vater erwartet allein feierlich stehend die Gäste.

Výstup 3[ti].

Lukáš a Tomeš objeví se v otevřených dveřích. Znenáhla za nimi sousedky a sousedé.

Dritte Scene.

Lukas und Richard erscheinen an der offenen Thür. Ihnen folgen langsam die Nachbaren nach.

Andante. (𝅗𝅥 = 𝅗𝅥.)

Tomeš (postrčí Lukáše)
Richard *(schiebt Lukas vor)* mf

Dobrý
Guten

p

Lukáš (vzpamatuje se)
Lukas (rafft sich auf)

Do-brý večer!
Guten Abend!

(karavě k Lukáši)
(Den Lukas ermahnend)

ve-čer! Tys jak zmá-men!
A-bend! Nimm dich zu-sam-men!

Otec.
Vater.

A-men, a-men!
A-men, a-men!

(Sousedé a sousedky, s nimi Martinka a Barče, vedrali se do světnice).
(Die Nachbaren mit ihnen Brigita und Klara kommen in das Zimmer).

Tom.
Rich.

Což mi a-si strýček ne-se? Prosím, prosím, po-saďte se! Na to
Was bringt heut' der On-kel wieder? Bit-te, bit-te, setzt euch nie-der! Da-zu

ča-su dost, až zví-me, kterak u vás po-ří-dí-me. No-vé-ho nic ne-vy-
ist noch Zeit, bis wir er-fahren, ob wir gut ge-fah-ren. Werdet ihr es gern ge-

Otec.
Vater.

je-vím — Co pak byste rád? já nevím!
währen? Was soll ich denn thun? lasst hö-ren!

Assai moderato. (𝅗𝅥 = 𝅘𝅥.)

(otočí zamyšleného Lukáše)
(dreht Lukas, der vertieft dasteht, um)

Tom. Rich.

mf

Zde můj švakr Lu-káš, tak se pře-ce u-kaž!
Lu-kas ist ge-kom-men, sei nicht so be-klommen!

p

ztra-til že-nu, ztra-til ma-tku, se-stry ne-má! a co
Sei-ne Frau hat er be-gra-ben, auch die Mutter! neu-e

f

ny-ní? ci-zí pé-če ško-da statku, po-tre-bu-je
Sor-gen, neu-e Pla-gen bringt der Mor-gen, er muss ei-ne

p f risol. sf

ho-spo-dy-ni.
Wir-thin ha-ben!

f sf sffz p

Più moto

mf

Každý co chce uzme vdovci, když je v poli plno práce,
Frucht_los ist all' sei_ne Mü_he, wenn er a_ckern will und mä_hen,

p

vstáji krav a vchlévě ovci; kdož má oči na čeládce?
gehn zu Grund im Stall' die Kü_he; al_les kann er nicht ver_se_hen!

f

cresc.

sfz

Na komoře, na špejcharu, všudy něco přijde k zmaru; a což když mu nad to všecko
In der Küche, in der Scheuer lei_det al_les un_ge_heu_er, und wenn dann noch in der Kammer

p

na kolébce plá_ce děcko!
hört man laut des Kin_des Jam_mer!

tr

f

(k Lukáši)
(zu Lukas)

risol.

Proto ta_ké Lu_káš, tak se pře_ce u_kaž! chce se
Lukas ist ge_kommen, sei nicht so be_klommen! mit der

sf p cresc. sfz

že_nit: rád se na to vklá_dám, a vás
Bit_te, das ist un_ser Stre_ben, zum Weib'

sf p sf cresc.

f

za Ven_dul_ku pro něj žá - - - dám!
sollt ihr Pau_li_ne ihm ge - - - ben!

sf p sf f sf

Otec.
Vater.

mf

Má vů_le pro_ti vů_li bo_ží jim sté - bla v ce_stu
Mein Wil_le wird sich nicht auf_leh_nen, wenn Bei - de fest da -

sf p

espress. f

ne - po - lo - ží; když mla - dí chtě - jí ne - ji - nak, nuž s pa - nem
rauf be - ste - hen; wenn Bei - de fest da - rauf be - stehn, mit Got - tes

espress. sfz legato

f f
Tom. Rich.

bo - hem, staň se tak! Nuž, strýčku mi - lý, staň se tak, staň se
Hil - fe solls ge - schehn! Nun lie - ber On - kel, solls ge - schehn, solls ge -

sfz sf

ff

tak Otec. (potřepávají si ruce) stan se tak, staň se tak, staň se
schehn! Vater. *(schütteln einander die Hände) solls ge - schehn, solls ge - schehn, solls ge -*

f ff

Nuž s pá - nem bo - hem, staň se tak, staň se tak, staň se tak, staň se
Mit Got - tes Hil - fe solls ge - schehn, solls ge - schehn, solls ge - schehn, solls ge -

sf cresc.

tak!
schehn!

(kyvne na Barči, pak zticha k ní) (Barče odběhne)
(winkt Klara, und leise zu ihr) (Klara entfernt sich eiligst)

p 3

tak! Bar - če, v rychlo - sti ně - co pro hosti!
schehn! Kla - ra, ist was heut' für die Gäst' bereit?

sf p

2/4

Piu allegro ma non molto.

Tom. (vesele k Lukáši)
Rich. (lustig zu Lukas)

Šťastně, hochu, kročils na cestu; hleď! již přivedu ti nevěstu!
Glücklich bist du heute aufgewacht, Sieh! schon wird dir deine Braut gebracht!

(odejde)
(entfernt sich)

Luk. (chopí se otcovy pravice)
Luk. (ergreift die rechte Hand des Vaters)

Moderato assai. (v nevýslovné radosti)
(in unaussprechlicher Freude)

Já sotva pojímám to štěstí nenadálé, že zváti svou ji mám, již miloval jsem stále. Ó za to dík vám z duše nastokrát, že
Mein Sinn erfasst ja kaum welch Glück mir heut' beschieden, auf ewig ist nun mein, die ich geliebt hienieden! O dafür leuchte euch des Glückes Stern, dass

cresc.

Otec. (rozpačitě) L'istesso tempo.
Vater. (verlegen)

Ven_dul_ku mi dá_vá_te tak rád! Nuž rád, či ne_rad!
Pau_li_ne ihr ge_bet mir so gern! Ob gern, ob un_gern!

cresc. sfz dim. p

Luk. (vyjede)
Luk. (auffahrend)

Jak_že? roz_u_měl jsem vám? Nu co se dur_díš?
Wie so? hab' ichs wohl ver_nom_men? Nun was ver_langst du?

Otec.
Vater.

Vždyť pak ti ji dám! Však ne_rad! To jsem ne_řek! Ne však
du sollst sie be_kom_men! Doch un_gern! Nicht so sprach ich! Doch nicht

Luk.
Luk.
Otec.
Vater.
Luk. (smutně)
Luk. (traurig)

rád! Vždyť ne_mu_síš přec na mé slo_vo dbát!
gern! Ach lass' das Strei_ten, das sei von mir fern!

Otec.
Vater.

Luk.
Luk. risol.

Vy a_le mu_sí_te mi v slo_vu stát, proč dce_ru svou mi
Was ihr ge_sprochen, ist des Streites Kern wa_rum gebt ihr eu_re

ne_dá_vá_te rád?
Toch_ter mir nicht gern?

Otec.
Vater

To se mne neptej!
Wo_zu das Fra_gen!

Luk.
Luk.

Chci se a_le ptát, proč Ven_dul_ku mi ne_dá_vá_te rád?
Wis_sen will ich's heut, frei sagt es hier und ge_bet uns Be_scheid!

cresc.

Ženské.
Frauen.

Sbor.
Chor.

Ted od_po_věd' již mu_sí_te mu dát!
Nun sagt es of_fen, ge_bet uns Be_scheid!

Mužský.
Männer.

Vždyť by mu dal svou dce_ru každý rád, jen vy to chce_te se vším
Denn Je_der gäb' ihm sei_ne Toch_ter mit Freud', nur ihr wollt wei_ser sein als

Vždyť by mu dal svou dce_ru každý rád,
Denn Je_der gäb' ihm sei_ne Toch_ter mit Freud',

Vždyť by mu dal svou dce ru kaž_dý rád, jen vy to
Denn Je_der gäb' ihm sei_ne Toch_ter mit Freud', nur ihr wollt

Vždyť by mu dal svou dce_ru kaž_dý rád, jen vy to chce_te
Denn Je_der gäb' ihm sei_ne Toch_ter mit Freud', nur ihr wollt wei_ser

cresc.

lé - - - pe brát!
al - - - le Leut!
chce-te se vším lé - pe brát!
wei-ser sein als al - le Leut!
Otec. (utírá si s čela pot)
Vater. (wischt sich den Schweiss von der Stirne ab)
se vším lé - pe brát! Když na mne vši-ckni do-rá-ží-te,
sein als al - le Leut! Wenn ihr mich zwingt, in Got-tes Na-men,
dim. meno f
tož věz, dle svě-do-mí ti ne-chci lháť:
Wohl - an, seid auf ein wah-res Wort be - reit:
f pesante
vy dva se k so-bě ne-ho-dí - - te!
Ihr pas-set nicht zum E-he-paa - - re!
Sop. Aj, aj Alt. Aj, aj Aj
Ach - ich! Ach-ich! Ach-
Sbor.
Chor.
Ten.
Pos.
Viol.
aj
ach
aj! aj aj! to do-bře ne-vi-dí-te? to špat-ně roz-u-mí-te!
ich ach-ich!
Bass.
aj aj! habt ihr es wohl ver-nom-men? ihr sprechet un-be-son-nen!
ach-ich!
cresc.

Moderato.
Luk. (vřele)
Luk. (innig)
My, kte_ří tak se mi_lu_jem, tak věr_ně lé_ta dlouhá, kdež
Wir, de_ren Lie_be ma_ckel_los er_wuchs in langen Jah_ren, wo
sff p più p
by_la nám přec ú_dě_lem jen bez_na_děj_na tou_ha, my že se k so_bě ne_ho_
voller Sehn_sucht hoffnungslos wir trotzten all Ge_fah_ren, wir pas_sen nicht zum E_he_
dí_me! a proč pak?
paare! wa_rum doch?
Otec.
Vater.
Dej pak, dej pak,
Ru_he, sag' ich
Sbor.
Chor.
A proč pak, a proč pak, ať to ta_ké zví_me!
Wa_rum doch, wa_rum doch, lasst die Gründe hö_ren!
A proč pak, a proč pak, ať to ta_ké zví_me!
Wa_rum doch, wa_rum doch, lasst die Grün_de hö_ren!
sf cresc.
dej pak už po_koj!
sollst du gewähren!
Grave. (𝅗𝅥 = ♩)
Luk. (rozpálen)
Luk. (entflamt)
Ne, ne, ne, ne, ne!
Nein, nein, nein, nein, nein!
ff sff sf sf

Otec.
Vater.

Ty's kr_ve leh_ko vzbou_ře_né, a
Heiss ist dein Blut, so_gleich in Gluth, und

Ven_dul_ka, ta ne_ní ji_ná; co při_jde,
Pau_li_ne kann auch Lärm schlagen; was nachfolgt,

má to ne_ní, má to ne_ní vi_na.
brauch' ich gar nicht, brauch' ich nicht zu sagen.

Vy má_te o_ba tvr_dé hla_vy, a ni_kdo vam jich ne_na_pra_ví,
Ihr Bei_de seid ge_neigt zum Streiten, und kei_ner von euch lässt sich lei_ten,

ach bu_de u vás mno_ho hří_chů, svár bu_de u vás kaž_dý den!
bei euch wird bald der Streit er_wa_chen, nie mals wird Ruh' im Hau_se sein!

f
však to_bě jest má řeč jen k smí - - chu, teď všecko víš
was ich ge_sagt, kannst du ver - la - - chen, doch sag' ich dir
tr
cresc.
a nech mě jen, a nech mě jen!
du wirst's be reun, du wirst's be_reun!
sf
ff
Luk.
Luk.
mf
Že tvr_dé hla_vy? že tvr_dé hla_vy? ne_boj_te se jich, vždyť
Dass wir gern streiten? dass wir gern streiten? fürchtet kei_nen Streit. denn
p
cresc.
je_dna vů_le vlá_dne v nich!
Lie_be führt zur Ei - nig_keit!
Sbor.
Chor.
Ba ne_boj_te se jich, jest je_dna vů - le v nich!
Ja fürchtet keinen Streit, denn Lieb' ist Ei - nig_keit!
sf

Otec.
Vater.

(vážně)
(würdevoll)

Čiň teď, co čiň, toť světská věc, v té ne_slu_ší mi sou_dit přec, jsem rád, že mám to od_by_to, mé svě_do_mí, mé svě_do_mí jest ob_my_to!

Thu', was du willst, dir kommt es zu, schon lan_ge sehn' ich mich nach Ruh; ich bin froh, dass ich es euch ge_sagt, und mein Ge_wissen ist nun rein, ich hab's gewagt!

Sbor.
Chor.

On ve všem vi_dí sí_mě hří_chu, vždyť zná_te jej, toť vě_ru k smí_chu!

Über_all will er uns be_wa_chen, ihr kennt ihn wohl, wahr_lich zum La_chen!

vždyť zná_te jej, toť vě_ru k smí_chu!

ihr kennt ihn wohl, wahr_lich zum La_chen!

(Vrátí se Barče a Martinka nesouce džbány a na míse sýr a chléb, jejž na stůl postaví. Nalévají sousedům vzavše s police sklenky.)

(*Klara und Brigita kommen zurück und tragen Käse, Brod und Wein auf, nehmen aus dem Schrank die Gläser und schenken allen ein*)

Più allegro.

Otec.
Vater.

Teď, sou-se-dé, jsme ho-to-vi, teď ať si ka-ždý po-ho-ví, teď sed-ně-te a při-pij-te, a dne-šek šťast-ně za-žij te!

Nun aus-ge-foch-ten ist der Strauss, drum nehmet Theil an un-srem Schmaus, der Freuden-lie-der Wie-der-hall, er-tö-ne heu-te ü-ber-all!

Sbor.
Chor.

Teď sed-ně-me a při-pij-me, a dne-šek šťast-ně za-žij-me!

Der Freu-den-lie-der Wie-der-hall, er-tö-ne heu-te ü-ber-all!

Otec.
Vater.

Tak to-ho žá-dá

So heischtes wohl der

hří - šný svět, já ro_sou ne_bes jen se vlažím, ach,
Wel - ten_lauf, ich bin der Andacht nun er_geben, ach,

più p

sva_tý po_koj mít už ba_žim!
will ge_trost in Ru - he le_ben!

a pro_to skončím s te_bou hned, i po_vím to_bě, Lu_ká_ši, co ne_vě_sta ti při_ná_ší.
Doch Lu_kas, mer_ke nun wohl auf, ich sag' es hier vor Al_len aus, was die Braut dir bringt mit in's Haus!

Luk. (odmítavě)
Luk. *(ablehnend)*

Má zbo_ží, co se pa_tří sel_ce. Tím ne_do_šlo by
*Zur Wirthschaft wird sie al_les ha_ben. Mit al_lem ist ver_*

Otec.
Vater.

k nesná_zím! A ti_síc zlatých o ve_se_lce ti ta_dy na stůl
sorgt mein Haus! Und Tau_send Gulden oh_ne Zagen, zahl' ich dir nach der

Luk. Vždyť
Luk. Nun

vy - sá - - zím! jsem se vás prec ne_ptal na to, vždyť o_na
Hoch - zeit aus! deshalb kam ich nicht ins Feu_er; mehr als

cresc. sf p

(vyskočí)
f (aufspringend)

jest mi nad vše zla_to, jen kdy_by_ste mě ne_byl slo_vem bodl,
Gold ist sie mir theu_er; doch eu_er Wort das musste mich er - fas_sen,

sf sf

f cresc.

že já bych s Ven_dul_kou se ne_po_ho_dl! Ne, dřív se sra_zí
dass wir nie_mals zu ein_an_der wer_den pas_sen! Nein! e_her wird die

sf cresc.

f

tvr_dá če_la hor, než me_zi ná - mi prv_ní bu_de spor!
Welt zu Grunde gehn, als Streit und Ha - der un_ter uns ent - stehn!

sf sf sf sf

ff

Sbor. Ba, dřív se sra - zí tvr_dá če_la hor, než me_zi
Chor.

ff

Ja e - her wird die Welt zu Grun_de gehn, als Streit und

ff cresc.

ni - mi prv-ní bu-de spor!
Ha - der zwi-schen euch ent - stehn!

Výstup 4.

Levými dveřmi vchází Tomeš, přiváděje Vendulku.

Vierte Scene.

Von der linken Seite kommt Richard mit Pauline.

Moderato assai.

Luk. (kvapí Vendulce vstříc s otevřenou náručí.)
Luk. *(eilt Pauline mit offenen Armen entgegen)*

Má nej-draž-ší! Tys má! tys v pravdě má.
Du theu-er-ste bist mein! auf e-wig mein!

Vend. **Paul.** *sotto voce* *pp*
(tiše k sobě) Jsme
Luk. **Luk.** *(Leise zu einander)* *pp*
sotto voce *Ver-*

svo_ji, jsme svo ji, ach, jsme svo_ji? rty se to ři_ci

eint nun, ver_eint nun, ach, der Liebe Heil, das uns so reich_lich

pp pp

bo_ji, že by se du_še vzbu_di_la, a zas tak bol_ně

zu Theil, stör' nicht den Traum mit lau_tem Wort, sonst schwindet er auf

sempre pp

tou_ži_la, jsme svo ji, jsme svo_ji, ach, jsme svo_ji?

sempre pp

im_mer fort, ver_eint nun, ver_eint nun, ach, der Liebe Heil.

pp

più f

rty se to ři_ci bo_ji, že zas by pr_chla do ne_be ta

più f

das uns so reich_lich zu Theil, stör' nicht den Traum mit lau_tem Wort, der

p

p
la - - - sky chví - le krá - - tká!
f p
Lie - - - be schön - ste Stun - den!
cresc.
f

pp cresc. f
Jsme svo-ji, jsme svo-ji, ach, jsme svoji, rty se to ří - ci bojí,
pp f
Ver-eint nun, vereint nun, ach, vereint nun! stör' nicht den Traum mit lautem Wort
pp cresc. f pp
sf

pp
že by se du - še vzbudi-la, a zas tak bol - ně tou - ži - la, že zas by pr - chla
pp
sonst schwindet er von uns hinfort, sonst schwindet er von uns hinfort, stör' nicht den Traum mit

f più f
do ne - be ta lá - - sky, ta lá - - sky chví-le
f più f
lau - tem Wort, der Lie - - be, der Lie - - be schönste
8
cresc. f sf

rit. pp sotto voce

kra - - tká! jsme svo_jí

rit.

Stun - - - den! ver _ eint nun!

pp mezza voce

(šeptajíce a kývajíce mezi sebou)
(zu einander lispelnd)

Sbor.
Chor.

Ti jsou stvo_ře_ni pro se_be, jsou jak dvě
Durch die Lie_be sind sie ver_eint, wie jun_ge

p riten. pp pp pp

pp

jsme _ svo_ji!

pp

ver _ eint nun!

Sopr.

ho_lou_bá _ tka, ti jsou stvo_ře_ni pro se_be, ti jsou stvo_ře_ni
Tur_tel_tau _ ben, durch die Lie_be sind sie ver_eint, durch die Lie_be sind

pp sempre pp

Alt.

ho _ lou_bá _ tka, ti jsou stvo_ře_ni pro se_be,
Tur_tel_tau _ ben, durch die Lie_be sind sie ver_eint,

pp

Ten.
Bass.

ho_lou_bá _ tka, ti jsou stvo - ře_ni pro se_be, jsou
Tur_tel_tau _ ben, Lie - bes - glück hat sie nun ver_eint, wie

pp

Clar.

pp sempre pp

Luk. (vřele)
Luk. (innig)

mf

Teď v to_bě jen
Nur dir al_lein

pro se_be jsou jak dvě ho_lou_bá_tka, jak dvě
sie ver_eint wie jun_ge Tur_tel_tau_ben, wie zwei

sempre pp

ti jsou stvo_ře_ni pro se_be jsou jak dvě ho_lou _ bá _ tka, jak dvě
durch die Lie_be sind sie ver_eint wie Jun_ge Tur_tel _ tau _ ben, wie zwei

pp

jak dvě ho _ lou - bát _ ka, ti
jun - ge Tur - tel - tau _ ben, der

cresc.

a pro te - be chci žít, ty na - vždy, na - vždy
ge - hör' ich nun, auf e - wig bist du, e - wig

ho - lou - bá - tka ti stvo - ře - ni jsou pro se - be
Tur - tel - tau - ben, der Lie - be Glück hat sie ver - eint!

stvo - ře - ni jsou pro se - be
Lie - be Glück hat sie ver - eint!

cresc

má, na - vždy má!
mein, e - wig mein!

(chce ji políbit)
(will sie küssen.)

sffz p dim. pp

Moderato.

Vend. (odstrčí jej prudce)
Paul. (stösst ihn von sich hinweg)

Ne! nech mě být!
Nein! lass' das sein!

sffz

Tom. (Všickni u stolu vstanou a udiveně hledí)
Rich. (Alle stehen von den Tischen auf und schauen verwundert zu)

Co to co to?
Was giebt's, was giebt's?

sfz sfz sfz

Timp. dim. p Timp. f

(chlácholivě k Vendulce)
(besänftigend zur Pauline)

já my - slel, že chtěl hu - bi - čku?
ich dach - te, ei - nen Kuss wollt' er?

Vend.
Paul.

Já
Ich

p

Viola. dim. p

nechci!
will nicht!

Tom.
Rich.
Hleďme šel-mičku! Ta ho zná škádlit!
Ach du Schelm, du Schelm! Sie will ihn necken!

Timp. Bassi.

Otec.
Vater.
Ta má hla-vi-čku!
Ja, das trifft sie sehr!

Luk. (překvapen, ale mírně)
Luk. *(überrascht, aber sanft)*
Má rozmi-lá, jak žes to my-sli-la?
Mein lie-bes Kind, hast du es wohl be-dacht?

Vend.
Paul.
Že k hu-bičkám teď vě-ru ča-su ne-ní!
Doch heut' ist wahrlich kei-ne Zeit zum kü-ssen!

Luk.
Luk.
Však, Ven-dul-ko, já chtěl to po-lí-be-ní!
Pau-li-ne schau', ich fleh' zu dei-nen Fü-ssen!

Vend.
Paul.
Já ne-chtě-la!
Ich brauch' es nicht!

Luk.
Luk.
Vždyť pře-ce smím ho chtít! Ty mi ho dáš!
Darf ich's ver-lan-gen doch! giebst du den Kuss?

(blíží se jí)
(nähert sich zu ihr)

Vend. (couvne, vážně)
Paul. *(tritt zurück, ernst)*
Ne! pravím! Nech mě být!
Nein! sag' ich! Lass' es sein!

Tromb. Timp.

Allegro vivo ma non agitato.

Luk. (Mezi tím Vendulka šeptá něco Martince a Barči, kteréž obě odejdou zadem.)

Luk. *(Pauline lispelt etwas Klara und Brigita zu, welche sich entfernen.)*

Tom. Rich.

Otec. Vater.

Sopr. *pp*

(tiše) Aj, hle! již hněv jim bou_ří krev, jim bou - ří krev.

(leise) Ach schon ein Streit! in die_ser Zeit! ach schon ein Streit!

Alti *pp*

Aj, hle! již hněv jim bou - ří, bou - ří krev.

Ach schon, ach schon ein Streit! in die - ser Zeit!

Ten. *pp*

Aj hle! již hněv, již hněv jim bou - ří

Ach schon ein Streit, ein Streit, ein Streit in

Bassi *pp*

Aj hle! již hněv, již hněv jim

Ach schon ein Streit, ein Streit, in

pp

pp

pp
Aj hle, již hněv
Ach schon ein Streit,

pp
Aj hle, již hněv již
Ach schon ein Streit, Ach

pp
bou - ří krev. Aj hle, již
die - ser Zeit! Ach schon ein

pp
bou - ří krev Aj hle, již hněv
die - ser Zeit! Ach schon ein Streit,

pp tr tr tr tr pp

Tomeš. (stranou Lukáši.)
Rich. (seitwärts zu Lukas.)

mf
Což pak se ne - sty - díš,
Schämst du dich wirk - lich nicht,

jim bou - ří krev, jim bou - ří krev.
in die - ser Zeit, in die - ser Zeit.

hněv jim bou - ří, bou - ří krev! Aj hle,
schon ein Streit, in die - ser Zeit! Ach schon

hněv jim bou - ří, bou - ří krev! Aj hle, již
Streit, ein Streit, in die - ser Zeit! Ach schon ein

jim bou - ří krev, jim bou - ří krev! Aj hle,
in die - ser Zeit, in die - ser Zeit! Ach schon

tr tr tr tr tr tr

poco a

či a-ni ne-vi-díš, že kro-mě vý-smě-chu nic u ní ne-skli-díš?
siehst du denn wahr-lich nicht, dass sie dich höh-nen will vor al-len in's Ge-sicht?
Aj hle, již bou-ří, bou-ří krev.
Ach schon ein Streit in die-ser Zeit!
již hněv jim bou-ří krev, jim bou-ří krev.
ein Streit in die-ser Zeit, in die-ser Zeit!
hněv jim bou-ří krev, jim bou-ří krev. Aj
Streit! in die-ser Zeit, in die-ser Zeit! Ach
již hněv jim bou-ří krev, jim bou-ří krev.
ein Streit! in die-ser Zeit, in die-ser Zeit!
poco cresc. ma
p
Luk. (k otci a Tomáši)
Luk. (zum Vater und zu Richard)
mf
Nuž ať si vzdo-ru-je, vím že jen žer-tu-je, a čím mě ská-dlí víc,
Nun soll sie sprö-de thun und im Groll nim-mer ruhn, je-mehr sie är-gert sich,
Spor te-dy přec, jak směš-ná věc, spor te-dy přec,
Gleich so ein Streit, nach die-ser Freud', gleich so ein Streit,
spor te-dy přec, jak směš-ná věc, spor te-dy.
gleich so ein Streit, nach die-ser Freud', gleich so ein
hle již hněv jim bou-ří krev, jim
schon ein Streit in die-ser Zeit, in
Aj hle, již hněv jim bou-ří
Ach schon ein Streit, ein Streit in

tím víc mě mi-lu-je!
de-sto-mehr liebt sie mich!

Vater. (k Lukáši)
Otec. (zu Lukas) mf

Tyś na to ne-hle-děl, co jsem ti po-vě-děl,
Was ich dir längst ge-sagt, hast du nicht wohl be-dacht,

jak směš-ná věc! Aj hle, již hněv,
nach die-ser Freud'! Ach schon ein Streit!

přec jak směš-ná věc! Aj hle, již
Streit nach die-ser Freud'! Ach schon ein

bou-ří krev! Spor te-dy přec, jak směš-na
die-ser Zeit! Gleich so ein Streit, nach die-ser

bou-ří krev! Spor te-dy přec, jak směšná věc,
die-ser Zeit! Gleich so ein Streit, nach die-ser Freud',

cresc.

Luk. più f
Luk.

Nuž ať si
Nun sie soll

Tom. più f
Rich.

Což pak se ne-sty-díš,
Schämst du dich wirk-lich nicht,

cresc. più f

Však je-dnou ne-ža-luj, žes dří-ve ne-vě-děl. Tys na to ne-hle-děl
Reu-e die kommt zu spät du hast das Spiel ge-wagt. Was ich dir längst ge-sagt,

jim bou-ří, bou-ří krev. cresc. Aj
ein Streit in die-ser Zeit! Ach

hněv jim bou-ří, bou-ří krev. cresc. Aj hle,
Streit, ein Streit in die-ser Zeit! Ach schon

věc, spor te-dy, spor te-dy přec.
Freud', gleich so ein hef-ti-ger Streit!

spor te-dy přec, jak směš-ná věc.
gleich so ein Streit nach die-ser Freud'!

cresc.

vzdo - ru - je, vím, že jen žer - tu - je,
tro - tzig sein, sie thut es nur zum Schein,

či a - ni ne - vi - díš, že kro - mě vý - smě - chu nic u ní ne - skli - díš,
siehst du denn wahr - lich nicht, dass sie dich höh - nen will vor al - len ins Ge - sicht

co jsem ti po - vě - děl, však je - dnou ne - ža - luj žes dří - ve ne - vě - děl,
hast du nicht wohl be - dacht, Reu - e die kommt zu spät, du hast das Spiel ge - wagt;

hle již hněv jim bou - ří krev. spor te - dy
schon ein Streit in die - ser Zeit, in die - ser

již hněv jim bou - ří krev, spor te - dy přec,
ein Streit in die - ser Zeit! cresc gleich so ein Streit

cresc Aj hle, již
Ach schon ein

Aj hle, již hněv
Ach schon ein Streit

cresc. a čím mě šká - dlí víc, tím víc mě
je - mehr sie är - gert sich, um so - mehr

což pak se ne - sty - díš, či a - ni ne - vi - díš, že kro - mě výsmě - chu
schämst du dich wirk - lich nicht, siehst du denn wahr - lich nicht, dass sie dich höh - nen will

ty's na - to ne - hle - děl, co jsem ti po - vě - děl, však je - dnou ne - ža - luj
was ich dir längst ge - sagt, hast du nicht wohl be - dacht, Reu - e die kommt zu spät,

přec! jak smě - šná věc,
Zeit! gleich so ein Streit,

jak smě - šná věc,
nach die - ser Freud'!

hněv, jim bou - ří krev,
Streit, in die - ser Zeit!

jim bou - ří krev, jim bou - ří krev,
in die - ser Zeit, in die - ser Zeit!

cresc.

mi - lu - je a čím mě šká - dlí víc,
liebt sie mich. je - mehr sie är - gert sich,

cresc.

nic u ní ne-skli-díš, což pak se ne-sty-díš, či a-ni ne-vi díš,
vor al-len ins Ge-sicht, schämst du dich wirk-lich nicht, siehst du denn wahr-lich nicht,

cresc.

žes dří-ve ne-vě-děl, tys na to ne-hle-děl, co jsem ti po-vě-děl,
du hast das Spiel ge-wagt, du hast es doch ge-wagt, ich hab' es oft ge-sagt,

f spor te-dy přec!

f gleich so ein Streit!

f spor te-dy přec!

f gleich so ein Streit!

cresc.

f tím víc mě mi -
um-so mehr ja liebt

f že kro-mě vý-smě-chu nic u ní ne-skli-díš, že kro-mě vý-smě-chu
dass sie dich höh-nen will vor al-len in's Ge-sicht, dass sie dich höh-nen will

f však je-dnou ne-ža-luj, žes dří-ve ne-vě-děl, však je-dnou ne-ža-luj,
Reu-e die kommt zu spät, hast du nicht wohl be-dacht, Reu-e die kommt zu spät.

f spor cresc. te - dy přec! spor

f gleich cresc. so ein Streit! gleich

f spor cresc. te - dy přec! spor

f gleich cresc. so ein Streit! gleich

f

lu je!
sie mich!

nic u ní, nic u ní ne_skli_díš! A hle,
höh_nen will, vor al_len ins Ge_sicht! Ach schon,

žes dří_ve, žes dří_ve ne_vě_děl! Aj hle, aj
kommt zu spät, du hast das Spiel ge_wagt! Ach schon, ein

te - dy přec! Roz_hně - vá se pro hu
so ein Streit! Lu_kas will Pau_li_ne

te - dy přec! Roz_hně - vá se pro hu_
so ein Streit! Lu_kas will Pau_li_ne

Nuž ať jen
Nun mag sie

aj hle, již hněv jim bou_ří krev!
ein Streit, ein Streit in die_ser Zeit!

hle již hněv jim bou_ří krev. Spor te_dy přec!
Streit, ein Streit in die_ser Zeit. Gleich so ein Streit!

bi_čku Lu_káš na svou Ven_du_li_čku Tře_bas by ji
küs_sen, sie will da_von gar nichts wis_sen. Ei_tel ist sein

bi_čku Lu_káš na svou Ven_du_li_čku Tře_bas by ji
küs_sen, sie will da_von gar nichts wis_sen. Ei_tel ist sein

dim.
dim.
vzdo - ru - je, vím, že jen žer - tu - je!
tro - tzig sein, sie thut es nur zum Schein!
dim.
spor te - dy přec, jak smu-tná, jak smu-tná, jak smu-tná věc!
nach die - ser Freud', gleich so ein Streit, ein Streit, nach die - ser Freud?
dim.
tu - ze rád, od - bý - vá ho na - po - řád.
dim.
Lie - bes - spiel, er kommt nicht zu sei - nem Ziel!
dim.
tu - ze rád, od - bý - vá ho na - po - řád.
dim.
Lie - bes - spiel, er kommt nicht zu sei - nem Ziel!
sf
dim.
dim.
Listesso tempo ma un poco vivo.
Tom. (se sklenicí v ruce.)
Rich. (mit einem Glase in der Hand.)
f
Při - pij - me jim na zdraví, pak je nechme o sa - mo - tě, o - ni vše zas na - pra ví,
Lasst uns trinken auf ihr Wohl, doch al - lei - ne lasst sie blei - ben, schwinden wird ihr Streit und Groll,
sf
p
sf
sf
SBOR
CHOR
Sop.
f
Při - pij - me jim na zdraví, pak je nech-me o sa - mo - tě,
Alt.
f
Lasst uns trin ken auf ihr Wohl, doch al - lei - ne lasst sie blei - ben,
Ten.
f
Při - pij - me jim na zdraví, pak je nech-me o sa - mo - tě,
Bass.
f
u - smí - ří se po do - bro - tě!
dann wird sie sich nicht mehr sträuben!
Lasst uns trinken auf ihr Wohl, doch al - lei - ne lasst sie blei - ben,
f
sf
sf

o - ni vše zas na - pra - ví, u - smí - ří se po do - bro - tě.
schwinden wird ihr Streit und Groll, dann wird sie sich nicht mehr sträu - ben!
o - ni vše zas na - pra - ví, u - smí - ří se po do - bro - tě.
schwinden wird ihr Streit und Groll, dann wird sie sich nicht mehr sträu - ben!

Tom.
Rich.

O - ni vše zas na - pra - ví u - smí - ří se po do - bro - tě, při - pij - me jim na zdra - ví,
Schwinden wird ihr Streit und Groll, dann wird sie sich nicht mehr sträu - ben, lasst uns trin - ken auf ihr Wohl,

pak je. nechme o sa - mo - tě!
doch al - lei - ne lasst sie blei ben!

SBOR
CHOR

o - ni vše zas na - pra - ví, u - smí - ří se po do - bro - tě,
schwinden wird ihr Streit und Groll, dann wird sie sich nicht mehr sträuben,
o - ni vše zas na - pra - ví, u - smí - ří se po do - bro - tě,
Bass
schwinden wird ihr Streit und Groll, dann wird sie sich nicht mehr sträuben,

při - pij - me jim na zdra - ví, pak je nech - me o sa - mo - tě!

lasst uns trin - ken auf Ihr Wohl, doch al - lei - ne lasst sie blei - ben!

při - pij - me jim na zdra - ví, pak je nech - me o sa - mo - tě!

lasst uns trin - ken auf Ihr Wohl, doch al - lei - ne lasst sie blei - ben!

Vend.
Paul.

Dra - zí li - dé,

Luk.

Liebe Freun - de,

Tom.
Rich.

Buď - te zdrá - vi! Buď - te zdrá - vi! z du - še pře - jem, věř - te nám,

Glück und Frie - den! Glück und Frie - den wün - schen wir vom Her - zen euch,

Otec.
Vater.

Dra - zí li - dé,

Lie - be Freun - de!

Buď - te zdrá - vi! Buď - te zdrá - vi!

Glück und Frie - den! Glück und Frie - den!

Buď - te zdrá - vi! Buď - te zdrá - vi!

Glück und Frie - den! Glück und Frie - den!

cresc.

Dí - ky vám!
Glück und Heil!

Glück und Heil!

z du - še pře - jem, věř - te nám, mno - ho ště - stí,
wün - schen wir vom Her - zen euch! Heil ge - wäh - re

Dí - ky vám!
Glück und Heil!

cresc.

z du - še pře - jem, věř - te nám, mno - ho ště - stí,

cresc.

wün - schen wir vom Her - zen euch! Heil ge - wäh - re

cresc.

z du - še pře - jem, věř - te nám, mno - ho ště - stí,

cresc.

wün - schen wir vom Her - zen euch! Heil ge - wäh - re

cresc

ff

od - plať vám to pán bůh
wird auch euch von Gott zu

ff

mno - ho zda - ru vám! z du - še pře - jem,
euch das Him - mel - reich! Glück und Frie - den,

ff

od - plať vám to pán bůh
wird auch euch von Gott zu

ff f

mno - ho zda - ru vám! z du - še

ff f

euch das Him - mel reich! Glück und

ff f

mno - ho zda - ru vám! z du - še

ff f

euch das Him - mel - reich! Glück und

ff sf

sám! od - plať vám to pán bůh
Theil! wird auch euch von Gott zu

mno - ho ště - stí, mno - ho zda - ru vám z du - še pře - jem,
Heil ge - wäh - re euch das Him - mel - reich Glück und Frie - den

sám! od - plať vám to pán bůh
Theil! wird auch euch von Gott zu

pře - jem mno - ho ště - stí
Frie - den, Glück und Frie - den

pře - jem mno - ho ště - stí
Frie - den, Glück und Frie - den,

sf *p* *cresc.* *ff* *sf*

sám dí - ky vám, dí - ky vám, dí - ky vám, dí - ky
Theil, Glück und Heil, Glück und Heil, Glück und Heil, Glück und

buď - te zdrá - vi, buď - te zdrá - vi, buď - te zdrá - vi, buď - te zdrá - vi,
Glück und Frie - den, Glück und Frie - den, Glück und Frie - den, Glück und Frie - den,

sám, dí - ky vám, dí - ky vám, dí - ky vám, dí - ky
Theil, Glück und Heil, Glück und Heil, Glück und Heil, Glück und

mno - ho ště - stí, mno - ho zda - ru, mno - ho ště - stí, mno - ho zda - ru,
Glück und Frie - den, Glück und Frie - den, Glück und Frie - den, Glück und Frie - den,

mno - ho ště - stí, mno - ho zda - ru, mno - ho ště - stí, mno - ho zda - ru,
Glück und Frieden, Glück und Frieden, Glück und Frieden, Glück und Frieden,

sf *sf* *sf* *sf* *sf* *sf* *rfz*

ff
vám!
Heil!
dra - zí
Glück und
Heil!
ff
ff
buď - te zdrá - vi, z du - še pře - jem mno - ho ště - stí, mno - ho zda - ru vám
Glück und Frie - den, Glück und Frie - den, Heil ge - wäh - re euch das Him - mel - reich
ff
vam!
Heil!
dra zí
Glück und
ff
buď - te zdrá - vi, z du - še pře - jem mno - ho ště - stí, mno - ho zda - ru vám
ff
Glück und Frie - den, Glück und Frie - den, Heil ge - wäh - re euch das Him - mel - reich
ff
buď - te zdrá - vi, z du - še pře - jem mno - ho ště - stí, mno - ho zda - ru vám
ff
sf
li - dé, dí - ky vám!
Heil wird euch zu Theil!
Podávají si na vzájem ruce na rozloučenou, pak všickni odejdou.
Zůstanou jen Vendulka a Lukáš.
li - dé, dí - ky vám!
Heil wird euch zu Theil!
Zum Abschied reichen sich Alle gegenseitig die Hände und entfernen sich; Pauline und Lukas bleiben allein.
ff
sf
sfz
sf

Výstup 5.

Vendulka. Lukáš.

Zář červánků vniká oknem.

Fünfte Scene.

Pauline. Lukas.

Das Abendroth wird durch das Fenster sichtbar.

sf sf sf sf dim. p dim. più p pp pp

Meno Allegro

pp poco rall. espress. molto rall.

Luk.

Luk.

Andante amoroso.

mf dolce espress.

Ni - kdy, ni - kdy v ho - ři svém, dív - ko má,
Nie-mals hätt' ich es ge - dacht lie - bes Kind,

p dolce

jsem ne_měl zdá_ní, že tak bu_dem spo_je_ni ku věč_né_mu mi_lo_vá_
es könnte glü_cken, mit dem Kranz so freuden_voll dein ge_lieb_tes Haupt zu

f

Vend.
Paul. *dol. espress*

ni! Ni_kdy též ni_kdy též, můj roz_mi_lý, ne_mě_la jsem po_my_šle_ní
schmücken! Nim_mermehr, nim_mer_mehr hätt' ich ge_hofft, dein zu werden mein Ge_lieb_ter;

p *dolce*

že já pře_ce bu_du tvou ve shle_dá_ni bez lou_če_ni.
doch das Glück kam un_ver_hofft, dass ich dein wer_de e_wig sein!

f *p*

Luk.
Luk.

Bez te_be, ach bez te_be, což to by_la dlou_há lé_ta! a teď mé_ho ště_stí
Ach oh_ne dich, oh_ne dich welchen Werth hätt' all' mein Le_ben! nur dei_ner Treu_e

f *p* *tr*

Vend.
Paul. *p*

ráj jen z tvé věr_né lá_sky zkvé_tá. Což by vše_cka věr_nosť má,
Kraft hat das Glück mir neu ge_ge_ben. Mei_ner Treu_e Hoff_nungsstrahl

sfz *p*

f
což by nám však pla - tna by - la, kdy - by ne - bož - ti - čka tvá
wä - re machtlos dir ver - bli - chen, wenn dein sel'ges, ar - mes Weib
cres. sf
dim.
ne - by - la mně u - stou - pi - la!
mir im To - de nicht ge - wi - chen!
sfz dim. p dim. pp dolciss.
Ob. Clar. Fag.
Barče a Martinka přinášejí kolébku
Klara und Brigita bringen die Wiege
dolce
Za to chci ji ve cti mít si - ro - te - čku ma - tkou být!
Dank und Ehr' will ich ihr weih'n, ih - res Kin - des Mut - ter sein!
s děckem a odcházejí zase zadními dveřmi.
mit dem Kinde und entfernen sich wieder durch die Hinterthür.
Vend.
Paul.
dolce
Vendulka běží jim vstříc.
Pauline geht ihnen entgegen.
Ne - vi - ňá - tko,
Lie - bes Kind, du
dim. pp p dolce

Luk.
Luk.

již tě mám, od dne-ška tě vy-cho-vám! Ó tys an-děl lá-sky
bist nun mein, pfle-gen will ich dich al-lein! Dei-ne Lie-be ist so

Vend. (u kolébky.)
Paul. (*an der Wiege.*)

sám! Ó již to-bě, dra-hé ro-bě, ma-tkou bý-ti sli-bu-ji,
rein! Mein bist du theu-res Kindlein, dei-ne Mut-ter will ich sein,

pp

za ni te-be mi-lu-ji, du-še roz-mi-lá!
mein Herz will ich nur dir leih'n, mein bist du al-lein!

pp pp

Luk. (pro sebe.)
Luk. (*für sich.*)

f dim. p

Jak je krá sná, jak je spa-ni-lá!
O wie strahlt ihr Aug' im schönsten Glanz!

f dim. al pp dim.

Vend. (vzavši od kamen nádobku sype z ní bílý písek okolo kolébky.) **Luk.** (diví se.)
Paul. *(nimmt vom Ofen ein Geschirr und streut aus demselben weissen Sand um die Wiege herum.)* **Luk.** *(wundert sich.)*

Andante.

Nač to?
Was thust du?

Ob. Clar. Fl.

Celli.

Vend. (bázlivě.) **Luk.** (ukazuje na kolébku.) **Vend.** (ohlíží se plaše.)
Paul. *(furchtsam.)* **Luk.** *(zeigt auf die Wiege.)* **Paul.** *(furchtsam sich umschauend.)*

sotto voce

Ti_še! Což se bu_dí? Nuž věz, co ti tak hla_vu tru_dí,
Ru_he! Was soll es bedeuten? Wohlan! lass' dir's nun von mir deu_ten!

Oknem vniká večerní záře.
Durch das Fenster ist das Abendroth sichtbar.

Andante.

(bázlivě.)
(furchtsam.)

Jeť ja_sno od čer_ván_ků slyš! nežli te_mno na_sta_ne, pak z hro_bo_vé_ho spán_ku si ma_tka k dí_tku při_vstane.
Hell' ists, die Ster_ne glän_zen. horch! wenn das A_bend_roth verglimmt, dann von des Gra_bes Gren_zen die Mut_ter kommt zu ih_rem Kind.

Fl. Clar.

pp sub f sfz sub pp sfz pp cresc. sfz dim. p poco rit. cresc. f

Più moto.

V ten pí - - sek drobný leh-ce se vtisk-nou je-jí
Der wei - che Sand wird zei-gen der Trit-te Spu-ren

šlá-pě-je až stou - pne ke ko-léb-ce a za-ko-lé-bá,
leicht und fein; die Tod - te wird sich nei-gen und wie-get ihr Kind,

poco ritard. *pp* *a tempo* *cresc.*

za-pě-je A kdy-by ve zlých rukou
lullt es ein! Und bre-chen möcht' ihr das Herz,

své si-ré dí-tko vi-dě-la, pak ža-lo-stí a
soll-te sie das Kind im Un-glück sehn, um Mit-ter-nacht vor

sempre cresc.

mukou by v půl-no-ci zde kví - - - le-la,
Schmerz sie wür-de vor mir kla - - - gend stehn!

poco ritard. *dim al* *pp* *sub pp* *sfz* *cresc.* *dim.* *al* *pp* *rall.*

Più moto.

Ty u - bo - hé mé ro - bě, ty ma - tku po - těš
Du rein - stes al - ler We - sen, ver - scheuch' der theu - ren

rall. mf p

ú - le - vou, zjev ji, až při - jde k to - bě, že
Mutter Schmerz, sag ihr, wenn sie zu dir kommt, dass

con anima

do - bře bdím, že do - bře bdím tu nad te - bou,
dich be - wacht, mein Herz mit Freud' dass dich be - wacht,

cresc. f

že do - bře bdím tu nad te - bou!
dass dich be wacht mit Freud' mein Herz!

sf f sfz

Luk.
Luk.

poco allargando

Dej mr - tvým spát, nám vol - no, bla - ze žít.
Lass' die To - dten ruh'n, wir kön - nen uns er - freu'n

p sf dim. p pp sempre dim. al pp

(vine ji k sobě) (chce ji něžně políbit) **Vend.** (úzkostně)
(zu ihr sich schmiegend) *(will sie zart küssen)* **Paul.** *(ängstlich)*

jsme svo - ji! Pro-sím tě ach, nech mě být!
ver-eint nun! Hal-te ein! ach, lass' das sein!

dolcissime *poco ri-*

Luk. (chce ji políbit) **Vend.** (prudce)
Luk. *(will sie küssen)* **Paul.** *(heftig)*

pp Jsme sa-mi teď! *f* Ne, pra-vím, nech mě být!
Wir sind al - lein! Nein, sag ich, lass' es sein!

sffz *sf* *sf*

Luk.
Luk.

f A proč pak? Či se a - ni ne-smím ptát, proč hu - bi - čku mi
Wa-rum doch? So empfängst du mei-nen Gruss, was hin-dert dich zu

sf *sf*

Vend.
po - sud ne-chceš dát? Mám proč! *p* Chci ne - bož - ku tvou že - nu ctít;
Paul.
ge - ben mir den Kuss? Zähm' dich, weil der To - dten Ruh' es ge - beut;

p *dolce*

(důrazně)
(mit Nachdruck)

věz, *mf* hu - bi - čku dřív ne - máš při - slí - be - nou, než po svat - bě, *cresc.* až bu - du
hör'! frü-her kannst du kei-nen Kuss von mir hoffen, bis nach der Hochzeit, erst bis dir

p

dim. ritard. Luk.

tvo jí že - nou, pak ne - bož - ce to ne - smí lí - to být! Ach
Eh' ge - schlossen; dann thut es dei - ner sel'gen Frau kein Leid! So

f sfz p Corni

Più mosso.

f
do svatby mám če - kat, až do svat - by mám če - kat? Aj, aj, aj,
lan - ge soll ich war - ten, ein Küss - chen zu er - hal - ten? Ach so, ach

p marcato

f
aj, aj, aj ty chceš mě le - kat? Jak to mé žín - ce slu - ší, jak
so! so willst du mit mir schalten? Ob sie es auch ver - heh - le, ob

f p

to mé žín - ce slu - ší, když mě když mě, když mě tak žer - tem
sie es auch ver - heh - le, sie quält, sie quält, sie quält mich nur aus

f p f

do - hře - je! Dřív dá mi ce - lou du - ši, pak
Ü - ber - muth! Einst mein mit gan - zer See - le, nun

f sf p sf p

1. 2.

hu - bi - čku mi ne - pře - je, a ho - dně se mi vy - smě - je, vy - smě - je, a
kühlt sie an mir ih - re Wuth, nun kühlt sie an mir ih - re Wuth! ih - re Wuth, nun

sf *dim.* *p*

più f

ho - dně, ho - dně, ho - dně se mi vy - smě - je, a přec bych
kühlt sie, kühlt sie, kühlt sie an mir ih - re Wuth; doch will ich

cresc.

(stíhá ji)
(verfolgt sie)

rád!
seh'n!

ff *sf* *cresc.* *f* *sf* *ff* *sf* *dim.*

Vend. (odpuzujíc jej
Paul. *(stösst ihn von sich)*

f

Mám věru zlost!
Lass' mich nun geh'n!

Luk.
Luk.

f

Máš víc mi přát!
Ich brauch' Ge - walt!

Vend.
Paul.

f

Mám
Ich

cresc.

to - ho dost!
sa - ge halt!

sf *ff*

Luk. Allegro energico.
Luk.

Tvou lí - bat líc, nic ne - chci víc tu mar - ný vzdor a žá - dný spor;
Nichts mehr will ich, nur kü - ssen dich, du übst den Streit, du thust mir Leid,

již ne - pro - sím kde brá - ti smím, chceš se mne zbýt?
was dei - ne Pflicht, das thust du nicht, giebst du zum Gruss

risoluto

svou hu - bi - čku chci mít svou hu - bi - čku chci mít!
mir nicht den ei - nen Kuss? mir nicht den ei - nen Kuss?

Vend. (rázně)
Paul. (energisch)

Ne - žer - tu - jíc
Mein Wort ist klar,

leč pravdu díc ti kla - du vzdor, nech mar - ný spor, již po - koj stím si vy - prosím,
ohn' Scherz und wahr, sei du gescheidt, mach' kei - nen Streit, nicht mehr ein Wort, geh' von mir fort,

ritard. risol.

chci mrtvé ctít! a ny - ní nech mě být, a ny - ní nech mě
ich halt' mein Wort! nun ge - he von mir fort, nun ge - he von mir

Vend.
Paul.

být! Ne - žer - tu - jíc, leč pra - vdu díc, ti kla - du
fort! Mein Wort ist klar, ohn' Scherz und wahr, sei du ge -

Luk.
Luk.

Tvou lí - bat líc nic ne - chci víc, tu mar - ný vzdor,
Nichts mehr will ich, nur kü - ssen dich, du übst den Streit,

vzdor, nech mar - ný spor, již po - koj s tím si vy - pro - sím, chci mr - tvé
scheidt, mach' kei - nen Streit, nicht mehr ein Wort, geh' von mir fort, den Tod zu

a žá - dný spor, již ne - pro - sím, kde brá - ti smím; chceš se mne
und thust mir Leid, was dei - ne Pflicht, das thust du nicht, giebst du zum

ritard.

risol.

ctít; a ny - ní nech mě, a ny - ní nech mě být!
scheu'n *risol.* *sprach ich ganz of - fen, nun geh, lass' mich al - lein!*

zbýt? svou hu - bi - čku chci mít, svou hu - bi - čku chci mít!
Gruss? mir nicht den ei - nen Kuss? mir nicht den ei - nen Kuss!

Honíce se spolu po světnici octnou se u otevřených dveří vzadu. Vendulka rychle vystrčí Lukáše ven a zavře dveře. Vendulka stojí rozzlobena, Lukáš pln smíchu skočí do světnice oknem.

Beide jagen einander im Zimmer herum und gelangen im Hintergrunde an die offene Thüre. Pauline schiebt den Lukas schnell zur Thüre hinaus und verschliesst dieselbe. Pauline steht erzürnt, Lukas springt lachend zum Fenster wieder in's Zimmer.

molto cresc.

Luk. (žertovně)
Luk. (voll Scherz)

Ha, ha, ha! Teď za-čnem zno-va!
Ha, ha, ha! Lass' dich nicht stö-ren!

ff

ff

Paul. (sehr strenge) Vend. (co nejpřísněji) Meno Allegro. Luk. (ulekne se) Luk. (erschrocken)

ff ff

Již a-ni slo-va! Jak?
Ich will es weh-ren! So!

sfz ffz lunga pausa

sotto voce

Jest to víc než pou-hý
Ist es mehr, als blo-ser

Lento.

(prosebně) (flehend) dolce

žert? Tys po-hně-vá-na? Ó nechtěl jsem ti vě-ru
Scherz? Du willst mir zürnen? Ich wollte heu-te wahrlich

Oboe

p p dolce

Viola

vzdo-ro-vat, však od-pu-stit, toť ta-ké mi-lo-vat.
kei-nen Streit; doch auch verzeih'n heisst lie-ben oh-ne Neid!

Vend. (laskavě) Paul. (liebevoll) Luk. Luk. mf

Vzdyť pl-no lá-sky, pl-no lá-sky v srd-ci mám! Ta
So vol-ler Lie-be ist mein Herz an die-sem Tag'! Ich

Oboe

p Fag. piu p

molto espressivo

zá - ří v o - ku u - přímném ty za - rmou - tit mě ne - ho - dláš, ty
seh' sie dei - nem Aug' erblüh'n, so liebreich ist dein Herz, so rein, du

più **p** Violini

espress.

sa - ma, bez pro - še - ní — mi sladké po - lí - be - ní — jen z lá - sky dáš!
wirst mich bald er - hö - ren — und mir den Kuss ge - wäh - ren — aus Lieb' al - lein!

pp *dolce*

Vend. (pro sebe)
Paul. *(für sich)*

p

Co či - nit?
Was thu' ich?

Vend. Ach, jak o - do - lám?
Paul. *Ach, wie ist mir bang!*

Luk. (pro sebe) Již v srd - ci lá - ska za - vo - lá!
Luk. *(für sich) Im Her - zen keimt der Lie - be Gluth!*

Vend. Vždyť sa - ma
Paul. *nach ihm sehnt*

pp *dolce*

po něm plá - po - lám!
sich mein Herz so lang!

Luk.
Luk.

Již vol - ně, slad - ce plá - po - lá!
Auf ih - ren Lip - pen sie nun ruht!

dim.

Vend. (prudce)
Paul. *(heftig)*

f

Však ne!
Doch nein!

Allegro.

Luk. (prudce)
Luk. *(heftig)*

f

Proč ne?
Wa - rum?

Vend. **Meno.**
Paul.

f

Žal by ji v hro - bě srdcem hý - bal,
Sie würde Ruh' im Gra - be missen

sfz *sff* *sf* *sf*

Andante.

p

kdy-by's tak zá-hy ji-nou lí-bal, a v no-ci pak by
wenn du mich jetzt schon wolltest küssen, sie wür-de dann aus

pp

cresc.

u mne ú-pě-la, své tesk-né o-či na mne
ih-rem Grab' er-steh'n, ihr schmerz-er-füll-tes Au-ge

sf p poco cresc.

Luk.

Luk.

Molto Allegro.

(bolestně) (voll Schmerz)

f

u-pře-la! Dost! Je-jí žal ti ví-ce jest než můj,
wür-de fleh'n! Halt ein! Ih-re Lei-den fühlt dein Herz, doch ich,

f p sf p sf sf

Vend. (vřele)

Paul. (innig)

mf

ó co to za bo-lest! Svou krev i du-ši
ach, sie-he mei-nen Schmerz! Stets will ich dir mein

sf p molto espress.

Luk.

Luk.

vy-pu-stím, když te-be z ža-lu vy-pro-stím! Však hu-bi-čku?
Le-ben weih'n, mit mei-nem Blu-te dich be-frei'n! Doch ei-nen Kuss?

più p pp

Vend. (po krátkém rozmýšlení)
Paul. (nach kurzer Ueberlegung)

Ti ne-dám!
Den geb' ich nicht!

Luk. sotto voce

My - slíš vě - ru, že se pro-vi-níš, když mi ně-co k vů - li u - či - níš?
Glaubst du wirklich, dass du ir-re gehst, wenn du ei-nen Kuss mir heut' gewährst?

Vend.

Já dám ti srd - ce žį - vou pů - li!
Ich lie - be dich vom gan-zen Her - zen!

Luk.

Však hu-bi-čku?
Doch ei-nen Kuss?

Vend.

Ne! U-stup ty mně k vů - li!
Nein! Nicht so will ich scher - zen!

Più moto.

Luk.

Vždyť bý - vá že - na jemněj - ší.
Das Weibchen ziert die zar-te Hand!

Vend. mf

Však muž má bý - ti moudřejší!
Der Mann be-wah-re stets Verstand!

Luk.

Což musí po tvém zrovna být?
Soll stets geschehn, was du ver-langst?

Vend.
Paul.
A mu-síš ty vždy pravdu mít?
Ver-such' es anders, wenn du kannst?
Luk.
Luk.
Tak pra-vá lá-ska ne-vzdo-ru-je!
Wo Lie-be waltet, ist kein Verdruss!
cresc.
Vend.
Paul.
Jest lá-ska víc, než lí-bat se!
Ist wah-re Lie-be nur ein Kuss!
Luk.
Luk.
Kdo ne-po-vo-lí, ne-mi-lu-je,
Wer trotzig sein will, kann nicht lieben!
più p
Vend.
Paul.
Proč mám jen já vždy shý-bat se?
Soll stets nur ich ge-fü-gig sein?
Luk.
Luk.
Již vě-ru s te-bou roz-um tra-tím!
Da-rob muss sich mein Herz be-trü-ben!
Vend.
Paul.
Mne k hně-vu již to do-há-ní!
Ich kann's schon kaum er-tra-gen!
Luk.
Luk.
f
poco acceler.
Víc než-li hně-vem to-bě splatím,
Ich will dir dei-nen Zorn ver-ja-gen,
p cresc.
ať py-káš za své zdrá-há-ní!
du wirst be-reu-en dein Be-tra-gen!
poco accel.
Vend.
Paul.
Nuž, jen se hně-vej,
Du kannst dich är-gern,

jak bys rád, vzdyť ne-mu-sím já tvou se stát!
wenn's dich freut, ich kann es tra-gen oh-ne Leid!

cresc.

Luk.
mf. doloroso
Nuž, jen mě za-hoď, však mě zvednou, však já se jin-de
Nun! lass' mich lie-gen, mich wird man fin-den, ich kann mich an-ders-

p ritard. f subito allo.

zve-se-lím!
wo erfreu'n!

Lento.

Vend.
Paul.
Již o-že-le-la jsem tě je-dnou, i
Ge-trost werd' ich es ü-ber-win-den, auch

espress.

rall.
po dru-hé tě o-že-lím!
oh-ne dich kann ich glücklich sein!

Allegro.

Luk.
Vždyť
An

Allegro.
je-sti děv-čat pl-ný svět, a hu-bi-čky jsou-ja-ko med!
Mäd-chen ist ja reich die Welt, und Kü-sse giebt's, wo's mir ge-fällt!

Vendulka (trhne sebou)
Pauline (erschrocken)

Vend. (pokojně obrátí se k nádobám)
Paul. (*wendet sich ruhig zu den Gefässen*)

Lento.

Teď a-le mu-sím ho-spo-da-řit, čas hloupostmi už nechci ma-řit! Blesk bo-ží!
Nun will ich an die Arbeit ge-hen, hier oh-ne Zweck will ich nicht ste-hen! Aj Don-ner!

Luk. (dupne a zatne pěstí)
Luk. (*stampft mit dem Fusse voll Zorn*)

Allegro precipitato.

Vend. (s konví v ruce)
Paul. (*mit dem Gefäss in der Hand.*)

Tak se jin-de dur-di!
So willst du mich schrecken?

Allegro feroce.

Luk. (zlostně rozhazuje konve a škopky po světnici)
Luk. (*wirft die Gefässe auseinander*)

To pro-kla-té tvé ha-ra-bur-dí to víc než já ti zna-me-ná? To pro-kla-té tvé ha-ra-burdí,
Dein Rum-pel-zeug hier, die-se Becken, das gilt bei dir mehr als mein Wort? Dein Rumpelzeug hier, die-se Becken,

to tvé ha-ra-burdí, to víc ne-žli já ti zname-ná?
ja hier die-se Becken, ja das gilt bei dir mehr als mein Wort?

Ty vy-há-níš mě, ší-le-ná?
Du jagst mich aus dem Hau-se fort?

Vystup 6.

Pravými dveřmi vstoupí otec.

Sechste Scene.

Rechts durch die Thür kommt der Vater herein.

Otec.
Der Vater.
L'istesso tempo.

Jak jsem to řek', už je to tak, jak jsem to řek', už je to
Wie ich ge-sagt, ist es ge-scheh'n, wie ich ge-sagt, ist es ge

tak, ba zá- - - - - - - zrak byl by na-o-pak, jak jsem to
scheh'n, ist an- - - - - - - ders-wo es auch zu seh'n, wie ich ge-

riten.

řek,' už je to tak, jak jsem to řek,' už je to tak, ba za - - - - - - -
sagt, ist es ge-scheh'n, wie ich ge-sagt ist es ge-scheh'n, ist an - - - - - -

(k Lukášovi) (k Vendulce)
(zu Lukas) (zu Pauline)

- zrak byl by - na - o - pak. Ty tvr-dá leb-ko, a ty též,
- ders-wo es auch zu seh'n? Du har-ter Schä-del! und auch du,

poco riten.

zdaž sta-rý o-tec mluvil lež? Má řeč vám by-la
ist bei euch möglich kei-ne Ruh? Mei - ne Wor - te habt

na posměch, má řeč vám by-la na posměch, teď
ihr verlacht, mei - ne Wor - te habt ihr verlacht, nun

cresc.

po-raď si, kdo ne-po-slech'! Já pře-de vším se
fra-get den, der's besser macht! Ich will nun gar nichts

Fl. Ob. Clar. Fag.

za - ví - rám, ——— já ——— pře - de vším ——— se za - ví -
hö - ren mehr, ——— ich ——— will nun gar ——— nichts hö - ren

Viol.

rám. ——— Vás ne - sly - ším, vás za - pí - rám,
mehr. ——— Lasst mich nun ruh'n ihr kränkt mich sehr,

vás ne - sly - ším, vás za - pí - rám. Má řeč
lasst mich nun ruh'n, ihr kränkt mich sehr. Mei - ne

vám by - la na posměch, teď po - raď si, kdo ne - po - slech'!
Wor - te habt ihr ver - lacht, nun fra - get den, der's bes - ser macht.

Já ——— pře - de vším se za - - ví -
Ich ——— will nun hö - ren gar nichts

rám. Jak jsem to řek', už je to tak, jak jsem to řek', už je to
mehr! Wie ich ge - sagt, ist es ge - scheh'n, wie ich ge - sagt, ist es ge -

sf p

tak, ba zá - - - - - - - zrak byl by na - o - pak; jak jsem to
scheh'n, ist an - - - - - - ders - wo es auch zu seh'n, wie ich ge -

f rit. fsf. rit.

řek', už je to tak, jak jsem to - řek', už je to tak, ba zá - - -
sagt, ist es ge - scheh'n, wie ich ge - sagt, ist es ge - scheh'n, ist an - - -

sf p

(k Lukášovi)
(zu Lukas)

- - - - - zrak byl by na - o - pak! Ty tvr - dá
- - - - - ders - wo es auch zu seh'n! Du har - ter

sf tr ff sfz p

(k Vendulce)
(zu Pauline)

poco riten. - - - - - -

leb - ko, a ty též, zdaž sta - rý o - tec mlu - vil
Schä - del! und auch du, sprach ich euch nicht wohl - mei - nend

f f sfz p ff sffz p rit.

lež? Jak jsem to řek', už je to tak, jak jsem to řek', už je to
zu? Wie ich ge-sagt, ist es ge-scheh'n, wie ich ge-sagt, ist es ge-

tak, jak jsem to řek', už je to, už je to, už je to tak, jak jsem to
scheh'n, wie ich ge-sagt, ist es ge-scheh'n, ja, ja, ist es ge-scheh'n, wie ich ge-

řek', už je to tak. Má řeč vám by-la na posměch,
sagt, ist es ge-scheh'n. Mein War-nen habt ihr stets verlacht,

teď po-raď si, kdo ne-po-slech'!
nun fra-get den, der's bes-ser macht!

Jak jsem to řek', už je to tak, zdaž sta-rý
Wie ich ge-sagt, ist es ge-scheh'n, der al-te

o - tec mlu-vil lež? Jak jsem to řek', už je to tak, jak jsem to
Va-ter hat ge - warnt! Wie ich ge - sagt, ist es ge-scheh'n, wie ich ge -
sfz sf sf sf sf
cresc.
řek', už je to, už je to, už je to, už je to, už je to tak!
sagt, ist es ge - scheh'n, ja, ja, ist es ge- scheh'n, ja, ja, ist es ge - scheh'n!
sf sf ff
(odcházeje v levo)
(indem er sich nach links entfernt)
f
jak jsem to řek', už je to
wie ich ge - sagt, ist es ge-
ff sffz
(ve dveřích)
(in der Thüre)
(zmizí)
(verschwindet)
tak, už je to tak!
scheh'n, ist es ge - scheh'n!
sffz dim. p più p
Andante.
Vend. (pro sebe)
Paul. (für sich)
Luk. (pro sebe)
Luk. (für sich)
p
Měl pravdu, když mě va - ro - val? Měl pravdu, když mě zra - zo - val?
Der Va-ter hat doch recht gehabt! Mit Unrecht hab' ich ihn ver - lacht!
pp pp

(k Vendulce) (zu Pauline) dolce

(rychle) (schnell) accel.

(něžně) (liebevoll)

Vend. (neustupně, ač mírně)
Paul. (abweisend, doch zart)

Nuž, po-volíš mi, neb mám v skutku jít? Buď hubičku — Jen jdi, a nech mě být!
Nun giebst du nach o-der soll ich wirklich geh'n? Den Kuss will ich, Es kann heut' nicht ge-scheh'n!

pp

Più mosso.

ff sf sf ff

Luk. v rozhořčení odkvapí zadními dveřmi, a jest ho vidět oknem, jak pádí pryč.
Luk. *entfernt sich voll Zorn durch die Hinterthüre und man sieht durch das Fenster, wie er weg eilt.*

dim.

p più p pp

Vystup 7.

Siebente Scene.

Vendulka sama, pak Martinka.

Pauline allein, später Brigita.

Vend. (hledí za Lukášem)
Paul. *(sieht Lukas nach)*

Andante amoroso.

mf espressivo

Jak za_po_mněl by na ten krá - sný čas, kdy mě_sí_ček nás ví - dal po_spo_lu, tam pod ol_ší, tam v še_rém ú_do_lu! Co hu_bi_ček! O prv_ní lá - sky čas, ten s ce_lým blahem se mi vrá tí, se mi vrá_tí zas!

Könnt' er ver_ges_sen je_nen Au - gen_blick, wo uns des Mondes Strahl ver_hiess das Glück, bei der Lin_de, dort an dem Wal_dessaum! Den ersten Kuss, den ich ihm gab! das Glück, der freuden_vol_le Tag, er kehrt ja wie_der bald zu_rück!

pp dolciss. *molto cresc.* *rall.* *rit.*

Allegro.

Mart. (vběhne)
Brig. (kommt eiligst)

Mart.
Brig.

Co se to sta_lo? v hla_vě mi ví_ří!
Was hat's ge_ge_ben? ich kann's nicht glau_ben!

Lu_káš pln zlo_sti k ho_spo_dě mí_ří! Kdo ho kdy
Voll Wuth sah ich den Lu_kas dort schnau_ben! Wer hat ihn

vi_děl v ho_spo_dě po_být?
in der Schen_ke je ge_sehn?

Vend. (zlostně)
Paul. (voll Zorn)

Sa_mé to vzdo_ry, chce mě jen zlo bit.
Er ist so tro_tzig, mich will er schmähen!

Mart.
Brig.

Vend. (zlostně)
Paul. (voll Zorn)

Mart.
Brig.

Stá_lo to za to, tak_hle se štvát! Hu_bi_čka, hloupost! Mě_las ji
War es denn nöthig, jetzt die_ser Streit! Mich küs_sen, thöricht! Du giengst zu

dát!
weit!

Vend.
Paul.

K ho_spo_dě! Han_ba, han_ba!
Zur Schen_ke gehn! Schan_de, Schan_de!

Mart.
Brig.

Vend. (s odporem)
Paul. (mit Abneigung)

Tvou jest to vi_nou Do_jdu ti pro něj! Za_čne_me
Schuld bist du selbst daran! Ich will ihn holen! Fang' et_was

Mart.
Brig.

ji_nou! Nu do_bře bez to_ho mám spěch! Chci se tě ně_co ptát.
andres an! Wohl_an denn, al_so sei be_reit! Viel_leicht giebst du Bescheid?

Mart.
Andante.

mf

Jsem, mi - lá hol - ka, sta - rý věch, však v prá - ci po - sa - vád a rá - da je - ště s po - moc - ni - cí
Ich bin ein al - tes Weib mein Kind, doch Ar - beit scheu' ich nicht, ob - zwar es mir al - lein fällt schwer,

bych za pa - ši - ři cho - di - la, nuž ne - po - víš mi o hol - či - ci
doch möcht' ich mit den Schwärzern gehn, kennst du kein Mädchen, das wil - lig wär,

fz f

jež by se k to - mu ho - di - la, jež půl - no - ci se ne - dě - sí,
und sich da - rauf gut möcht' versteh'n, doch nicht vor Angst er - schrickt so bald,

trem. p

když te - mno le - hne na le - sy a do skal, v di - vé hou - - ští
wenn Fin - ster - niss be - deckt den Wald, und bei des Win - ters Pla - - gen

più p

se v bou - ři, v sně - hu pou - - ští?
nicht muth - los wird ver - za - - gen!

cresc.

sfz p

mf
Jsem, mi - lá hol - ka, sta - rý věch, však v prá - ci po - sa - vád,
Ich bin ein al - tes Weib mein Kind, doch Ar - beit scheu' ich nicht,

sf p

a rá - da je - stě s po - moc - ni - cí bych za pa - ší - ři cho - di - la;
ob - zwar es mir al - lein fällt schwer, doch möcht ich mit den Schwärzern gehn,

f
nuž ne - po - víš mi o hol - či - ci, jež by se kto - mu ho - di - la?
kennst du kein Mädchen, das wil - lig wär' und sich da - rauf gut möcht' verstehn?

Vend.
Paul.

sf p

mf
Já ne - vím o tak zmu - ži - lé!
Ja welches hät - te die - ses Herz!

Mart.
Brig.
Ba, dív - ky jsou teď zle - ni - lé
Ach Mädchen sind jetzt lau - ter Scherz,

sf

Vend.
Paul.

jsou ja - ko z mar - ci - pá - nu, jsou ja - ko z mar - ci - pá - nu! Kde vzít vám
ohn'Muth und voll Ver - za - gen, Kei - ne will et - was wa - gen! Schwer fin - det

Mart.
Brig.
Vend.
Paul.

dív - ku na po - moc? Nuž, sta - rej se mi! Do - brou noc! Do - brou
sich, der Hil - fe schafft. Das ist dei - ne Sor - ge! Gu - te Nacht! Gu - te

Mart.
Brig.
(odejde)
(entfernt sich)
Vend.
Paul.
Vend. (sama)
Paul. *(allein)*

noc! Do - brou noc! Do - brou noc! Do - brou noc! (Tmí se) A
Nacht! Gu - te Nacht! Gu - te Nacht! Gu - te Nacht! (Es wird finster) Und

molto espress.

ty mé ro - bě, teď již ná - le - žím, teď již ná - le - žím jen
du mein Kind - lein, nun ge - hö - re ich dir al - lein, nur dir al -

Andante.
(sedne a kolébá)
(setzt sich und wiegt das Kind)
Národní píseň.
Volkslied.

to - bě!
lein!

p

Ha - jej, můj an - díl - ku, ha - jej a spi,
Schla - fe nun sanft o du mein En - ge - lein,

pp e leggierissimo

ma - ti - čka ko - lé - bá dě - ťá - tko svy, ha - jej,
mit Lie - dern wiegt dich ein dein Müt - ter - lein, schlaf ein

pp

da - dej, ny - nej ma - lej! ma - ti - čka ko - lé - bá
mein Herz, schlaf ein, schlaf ein! mit Lie - dern wiegt dich - ein

dě - ťá - tko svy! ha - jej, da - dej!
dein Müt - ter - lein! schlaf ein, schlaf ein!

sempre pp

ny - nej ma - lej! ma - ti - čka ko - lé - bá!
ich wieg' dich ein! dich wiegt dein Müt - ter - lein!

rall.

rall.

pp

(vzruší se)
(besinnt sich)

Ach, ma-tič-ka ti vhro-bě spí! Co jen ten Lu-káš my-slí?
Ach, dei-ne Mut-ter schläft im Grab! Was wird's dem Lu-kas frommen?

p pp

Však on se smí-ří!
Doch, er wird kom-men!

Andante.

(Měsíc vychází)
(Der Mond geht auf)

(kolébá)
(wiegend)

f

Začnu jí-nou!
Etwas and'res!

p dolce

dolce

Le-tě-la bě-loun-ká ho-lu-bi-čka po-tka-la bo-ží-ho
Sanft ei-ne Tau-be zum Him-mel sich hebt dort ihr ent-ge-gen ein

dolce

an-dě-lí-čka, Du-še z tě-la, kam si chtě-la?
En-ge-lein schwebt, From-me Tau-be, fleug' und glau-be!

Chtě-la jsem do-le-tět do ne-bí-čka,
En-gel be-schir-men, was Un-schuld um-webt,

rall.
chtě - la jsem do - le - tět do ne - bíč - ka!
En - gel be - schir - men, was Un - schuld um - webt!
rall.
p
un pochetino animato
Do - let si, du - šin - ko, až do ne - be,
Him - mel - wärts trag' dich der sanf - te - ste Wind,
já půjdu k dě - tá - tku mí - sto te - be,
ich ge - he selbst hin und grü - sse dein Kind,
tam je zlí - bám,
zärt - lich al - lein
u - ko - lí - bám,
wieg' ich es ein,
molto rall. e dim.
lí - bá tě na - sto - krát tvá ma - ti - čka,
lie - be - voll küs - set dich dein Müt - ter - lein,
molto rall. e dim.
rit.
(opřena o kolébku usne)
(an die Wiege angelehnt, schläft sie ein)
lí - bá tě na - stokrát tvá ma - ti - čka!
lie - be - voll küsst dich ja dein Müt - ter - lein!
pp
rit. e smorz.
pp

Výstup 8.

Barče vběhne. Později Lukáš, čtyri děvčata a hudebníci. Vendulka dřímá.

Achte Scene.

Klara kommt eiligst; später Lukas, vier Mädchen und Musiker. Pauline schlummert.

Allegro moderato alla Polka.

(zahrozí pěstmi proti oknu.)
(droht mit der Faust gegen das Fenster.)

f

Ty tam, ty mi to zod-povíš!
Doch du sollst meine Rache sehn!

8

f *sfz* *p* *f*

Co to? vždyť zní to blíž a
O Weh! welch' ein Ge-schrei in der

8

poco a poco cresc.

trem.

blíž! Už jdou, už
Näh? Aj hört! sie

cresc. cresc. sf

(děvčata a hudebníci objeví se za oknem.)
(Mädchen und Musiker erscheinen am Fenster.)

Vend. (vyskočí a hledí ven.)
Paul. *(springt auf und sieht zum Fenster hinaus.)*

f. *ff*

jdou, už jdou! Ha! Kde to jsem, kde to jsem?
sind schon da! Ha! Was geht vor, was geht vor?

8

sf sf sf sffz sffz p

Tempo di Polka, ma moderato.

Luk. (točí se střídavě s tančícími děvčaty a zvedá je do povětří.)
Luk. *(dreht sich mit den tanzenden Mädchen im Kreisse und hebt sie empor.)*

Hrajte mi tu nej-skoč-něj-ší, hraj-te hod-ně ve-se-lou! Za hu-bi-čku
Spie-let mir den fri-schen Rei-gen, spie-let auf zum fro-hen Tanz, dei-nen Starrsinn

(do okna.)
(in das Fenster.)

u-při-mněj-ší nech si už svou ky-se-lou! Hraj-te mi až do půl-no-ci,
will ich beu-gen, hier im schö-nen Mäd-chenkranz. Spielt auf bis zur letz-ten Stun-de

(do okna.)
(in das Fenster.)

Vend.
Paul.

hraj-te mi až do rá-na, má-lo ml-sky na o-vo-ci, na-jdu-li v něm srš-á-na! Co
spie-let bis zum Mor-gen hin, hei-len werd ich mei-ne Wunde, Lust erfreut das Herz, den Sinn! Was

Barče
Klara

Vend.
Paul.

Barče
Klara

vidím! Já zaň se sty-dím! Tak tupit mne! A
seh ich! Ach un-ver-zeih-lich! Mich so zu schmäh'n! Mit

Vend.
Paul.
dát si kto-mu hrát! Ne, to by nemoh', kdyby měl mě rád!
Mu-sik hier zu steh'n! Nein wär es möglich, so was muss ich seh'n!
cresc.
cresc.
Barče (zlostně chce ven.)
Klara (will vor Zorn hinaus eilen.)
Vend. (zdrží ji.)
Paul. (hält sie zurück.)
Bărce
Klara
Do-jdu si naň! To-ho se chraň! Ten
Ich geh hin-aus! Bleib hier im Haus! Der
trem.
Vend.
Paul.
Barče
Klara
Vend. Ach
Paul. Ach
nestou-dný! Ty hol-ky s ním! To mně! Kéž mu to splatit smím!
Tau-ge-nichts! Die Mädchen dort! Weh' mir! O könnt' ich von hier fort!
ta-ká han-ba!
die-se Schande!
(otevře truhlu a váže si raneček.)
(sie öffnet die Truhe und schnürt ihr Bündel.)
Ne-lze mi tu žít! ne-lze mi tu
Ich kann es nicht seh'n ich kann es nicht

Barče. (zavře truhlu a chce jí bráti raneček.)
Klara. *(schliesst die Truhe und will ihr das Bündel wegnehmen.)*

žit! Pryč musím, pryč od_tud, pryč! Co to má být?
sehn. Ich eil hin_weg, eil hin_weg! Was soll ge_schehn!

Tempo I. **Luk.** (jako dříve.)
Luk. *(wie früher.)*

Všu_dy děv_čat ja_ko kví_tí, pý_cha jest mi na posměch; kte_rá řek_ne: nech mě bý_ti,
Ü_ber_all sind schöne Mädchen Stolz wird heu_te kei_ne sein; giebt mir ei_ne doch ein Körbchen

(do okna.)
(zum Fenster gewendet.)

já jí na to: ty mě nech. Blázním_li se po hu_bič_ce, o_na řek_ne:
and're werden micher_freu'n! Wenn ich ei_nen Kuss verlan_ge, sagt sie erst das

za měsíc; na vzdory však Ven_du_lič_ce dosta_nu jich na tis_íc! (Lukáš za oknem zvedne jednu zdívek.)
nächste mal; doch ihr Stolz macht mich nicht bange, And're küssen tausendmal! (Lukas hebt eine der Mädchen empor und küsst es.)

Výstup 9.

Vokamžení, když Lukáš dívku líbá, vystoupí Tomeš a sbor za oknem.

Neunte Scene.

Während Lukas das Mädchen küsst, erscheint Richard und der Chor am Fenster.

ja - ko kví - tí,
schö - ne Mäd - chen!

styď se! již si ště - be - ta - jí vra - bci, Vén - dul - ku žes
Schäm dich! durch den Un - sinn dei - ner Tü - cke dir selbst machst du

Pý - cha jest mi na po - směch!
Ich er - tra - ge kei - nen Trotz!

po - tu - pil!
Spott und Schand!

Soprani

Ženské } *Frauen* }

Ztre - stal je - jí pý - - chu!

Alti

Er will sie be - schä - - men

Tenori

Mužští } *Männer* }

Bassi

Barče
Klara

Žluč mi z to - ho ky - pí!
Ist das ein Be - tra - gen!

Styď se!
Schäm' dich!

Ztre - stal je - jí
ih - ren Stolz zu
Toť je vě - - ru k smí - - - chu! Ztre - stal je - jí
Er will sie be - - - schä - - - men, ih - ren Stolz zu

pý - - chu! To - tě vě - ru k smí - - chu, to - - tě
zäh - - men, er will sie be - schä - - men, er will
pý - - chu! To - tě vě - ru k smí - - chu, to - - tě
zäh - - men, er will sie be - schä - - men, er will

cresc.

Žluč mi zto - ho ky - pí!
Ist das ein Be - tra - gen!

Pý - cha jest mi na po - směch!
Ich er - tra - ge kei - nen Trotz!

vě - ru ksmí - - - chu, ztre-stal je - jí
sie be - - schü - - - men, ih - ren Stolz zu

vě - ru ksmí - - - chu, ztre-stal je - jí
sie be - - schü - - - men, ih - ren Stolz zu

Žluč mi zto - ho ky - pí! Žluč mi zto - ho
Ist das ein Be - tra - gen! Ist das ein Be -

Han - ba to i chlap - ci, kdy - by to - hle
wel - che tol - len Stü - cke, bist du denn nicht

pý - - chu, to - tě vě - ru ksmí - - chu,
zäh - - men, er will sie be - schü - - men,

pý - - chu, to - tě vě - ru ksmí - - chu,
zäh - - men, er will sie be - schü - - men,

ky - pí!
tra - gen!

na tro - pil!
bei Ver - stand?

ztre - stal, ztre - stal je - jí pý - chu, to - tě, to - tě

ih - ren stol - zen Sinn be - zäh - men das wird sie schon

ztre - stal, ztre - stal je - jí pý - chu, to - tě, to - tě

ih - ren stol - zen Sinn be - zäh - men das wird sie schon

8

fff

vě - ru ksmí - chu, to - tě vě - ru, to - tě vě - ru

wohl ver - ste - hen, wohl ver - ste - hen, das wird sie ver -

vě - ru ksmí - chu, to - tě vě - ru, to - tě vě - ru

wohl ver - ste - hen, wohl ver - ste - hen, das wird sie ver -

8

fff

(odběhne za nimi)
(folgt ihnen nach)

ff sf

Dám ti, dám ti za tvé vtipy!
Noch ein_mal wirst du's nicht wagen!

ff

Pýcha jest mi na po - směch.
Ich er_tra_ge kei - nen Trotz!

ff ff

Styď se! Styď se! Styď se!
Schäm' dich! Schäm' dich! Schäm' dich!

(Všickni za oknem se hrnou pryč.)
(Alle hinter dem Fenster verschwinden.)

k smí - - chu!
ste - - hen!

k smí - - chu!
ste - - hen!

k smí - - chu!
ste - - hen!

k smí - - chu!
ste - - hen!

8

fff fff sffz trem sfz dim. - al - pp

Moderato assai.

Vend. (sama)

Paul. (*allein*)

Již ko nec mi - lo - vá ní!

Ver - gif - tet ist mein Le - - ben!

pp

dolce

molto espressivo

p

Jsem bí - dna do sko - ná ní!

Der Lie - be Ziel und Stre - ben!

pp

(u kolébky)

(*an der Wiege*)

dolciss.

pp trem.

Tempo I.

Pryč, pryč han_ba pá_____lí.
Ach! die Schand' zu tra - - - gen.

pp *cresc.*

f

a lá_____ska šá - - - - lí!
das Glück be - kla - - - - gen!

(Vendulka vezme raneček a rychle odkvapí.)
(Pauline nimmt ihr Bündel und entfernt sich.)

sf *sf*

Pryč! Pryč!
hinweg ach!

sff *sff* *fff*

sff *sff* *sff*

Konec I.ho jednání.
Ende des I. Aktes

Jednání II.

Hustý les. V pozadí příkrá stráň, na níž stojí vysoké kmeny. V pravo více ku předu návrší porostlé mlázím, pod ním napřed ve skále studánka; mezi návrším a zadní strání úžlabina. Vlevo jednotlivá pomíšená skaliska a křoviny.

Zweiter Akt.

Ein dichter Wald. Im Hintergrunde ein schroffer Bergabhang mit hohen Baumstämmen. Rechts nach vorn eine Berglehne mit jungem Wald; unter derselben vorn eine Quelle; zwischen der Berglehne und dem Bergabhange eine Schlucht. Links zerstreute Felsen und Gestrüppe.

Allegro con fuoco.

ff sf sf sf sf

pp trem.

ff sf sf sf

sf

pp trem.

8

ff sf sfz sf

8

sf cresc. *sf* *sf* *sfz* *sff* *sf* *sffz* *sffz* *p dim.*

Assai moderato.

dolce

pp

molto espressivo

Lento.

pp

p dolce

Allegro.

rall.

p

cresc.

8

ff trem.

sf

sf

8

sf

sffz

sf

sf

8

sf

sf

sf

sf

sf

dim.

poco a poco Allargando

p *trem.*

pp

Výstup I.

Matouš, pak pašíři. Jest nejhlubší noc. Matouš s bambitkou v ruce a s balíkem pod paží vystoupí náhle na výši stráně v pozadí, byv uschován za kmenem. Ohlíží se bystře tmou kolkolem.

Erste Scene.

Walther und die Schwärzer. Im Walde herscht die tiefste Nacht. Walther mit einer Büchse in der Hand und einem Bündel unter dem Arm erscheint plötzlich im Hintergrunde auf der Bergeslehne; er blickt in der Finsterniss vorsichtig um sich herum.

L'istesso tempo ma piú moderato.

pp

non pressando

p ma bene marcato

(Opona se zdvihne.) *(Der Vorhang wird aufgezogen.)*

Matouš.
Walther.

Tenor.

Pašíři.
Die Schwärzer.
Bass.

Corno

p

Clar.

p

simile

Matouš: (obrátí se zpět, tajemně a přitlumeně.)
Walther: *(wendet sich zurück, geheimnissvoll und halblaut.)*

p

Jen dál!
Her - an!

(v dálce)
(in der Ferne)

p

V tichu
Leise

(v dálce)
(in der Ferne)

p

Jen dál!
Her - an!

(zadnější)
(im Hintergrunde)

Jen dál!
Her - an!

Jen dál!
Her - an!

pp

pp

(Odtud Matouš sestupuje mezi stromovím zvolna se stráně směrem klikatým,za ním toutéž čarou pašíři přicházejíce vždy na několik kroků od sebe: všickni nesou balíky neb rance a jsou ozbrojeni holemi,sekerami a.t.d.)
(Walther steigt langsam den Schlangenpfad in dem Walde herunter, hinter ihm schleichen die Schwärzer, alle tragen grosse Bündel und sind mit Stöcken und Äxten bewaffnet.)

(opět na pochodu, tajemně)
(weiter schreitend und geheimnissvoll.)

Nik-de zá-hu-by! Ny-ní pod du-by, vý-mol ve-de vás, vpra-vo
Oh-ne Auf-ent-halt dort-hin in den Wald führet uns der Steg, si-cher

opět na pochodu
weiter schreitend

dál!
an!

sempre *p*

simile

ze-je sráz!
ist der Weg!

(tajemně)
(geheimnissvoll)

Nik-de zá-hu-by, ny-ní pod du-by,
Oh-ne Auf-ent-halt dort-hin in den Wald

Nik-de zá-hu-by, ny-ní pod du-by, vý-mol
Oh-ne Auf-ent-halt dort-hin in den Wald führet

Corno

vý-mol ve-de nás, vpra-vo ze-je sráz!
füh-ret uns der Steg, si-cher ist der Weg!

ve-de nás, vpra-vo ze-je sráz!
uns der Steg, si-cher ist der Weg!

pp

Viol.

pp

(blízko úpatí stráně ohlíží se)
(Schaut sich am Fusse des Berges um)

(Matouš a pašíři sestupují)
(Walther und die Schwärzer

Jen dál!
Her - an!

(další)
(Die Nächsten.)

(Pašíři po celé klikaté čáře na stráni)
(Die Schwärzer auf dem ganzen Zickzackwege.)

Zvolna
Langsam

Jen dál!
Her - an!

(nejzazší)
(Die Hintersten.)

(Jiní vystupují teprve
(Die Anderen noch zur

Jen dál!
Her - an!

Jen dál!
Her - an!

simile

steigen herab.)

níž a níž, zde jsme ce - sty blíž, je - mně po me - chu,
stets voran, frei - er ist die Bahn in der weiten Au,

po kolena, po pás atd.)
Hälfte durch die Felsen gedeckt)

Zvolna
Langsam

níž a níž, zde jsme ce - sty blíž, je - mně
stets voran! Frei - er ist die Bahn, in der

zti - cha, bez de - chu! Jen
lei - se, still und schlau! Her-

po mechu, zti - cha, bez de - chu!
weiten Au, lei - se, still und schlau!

(za Matoušem již pode strání)
(Hinter Walther unter der Berglehne.)

(co nejtišeji.)
(sehr leise.)

pp

dál! Z ti - cha
an! Lei - se

Jen dál!
Her - an!

(dávají se na pochod.)
(treten den Weg an.)

(Jiní již poslední na klikaté cestě na stráni.)
(Die Uebrigen schon an der letzten Biegung des Berges.)

p
Jen dál Jen dál
Her - an! Her - an!

pp pp pp
sim.

più pp
bez de-chu Z ti-cha bez de-chu!
auf-ge-passt! Lei-se auf-ge-passt!

(co nejtišeji.)
(ganz stille.)
pp ppp
Z ti-cha bez de-chu! Z ti-cha bez de-chu!
Lei-se auf-ge-passt! Lei-se auf-ge-passt!

pp ppp

(co nejtišeji.)
(sehr leise.)

pp dim.

Matouš Zahvízdá na píšťalku napodobující ptačí hlas a zmizí za skálou u studánky; v témž okamžení náhle zmizí pašíři na stráni za kmeny a dole do úžlabiny v pravo i za křoviny a skaliska v levo.

Walther *macht einen Pfiff mit der Vogelpfeife und verschwindet hinter der Felswand bei der Quelle; ebenso verschwinden die Schwärzer nach rechts und links in dem Waldesdickicht.*

(zastaví.)
(hält ein.)
p
(naslouchá.)
(horcht.)

Stůj!
Halt!

(všicknì stojí.)
(Alle bleiben stehen.)

(**Matouš** na píšťalu.)
(**Walther** auf die Pfeife)

p (Ozvěna)
(Echo)

Hubička.

Jednání II.

Výstup 2.

Vtémž okamžiku vystoupí z levého popředí

Zweite Scene.

In dem Augenblicke tritt links aus dem Vordergrunde Lukas hervor.

B. Smetana.

Allegro con fuoco.

Lukáš (s rozervaností.)
Lukas (*ganz verwirrt.*)

cresc. ff sffz

Já — ne-šťast-ník, já — ne-šťast-ník!
Ach — we-he mir, ach — we-he mir!

sfz sf sf sf sf sf dim. p

Toť Ven-dul-ce, toť za věr-nost' můj dík?
Ja Pauli-ne, das ist der Dank von mir?

sff sff sub. dim. al

a proč?
wa-rum?

Meno allegro.

p

že přá-la mr-tvé v hrobě klid!
weil sie mein Weib im Grab ge-ehrt!

dolce

vždyť byl to
sie hat ein

p sf dolce p

Più mosso.

zbožný, dobrý, svatý cit, a zpurnost moje zpozdilá,
Herz voll Güte unversehrt! mein unbeugsamer Unverstand

sf *sfz trem.* *p* *cresc.*

Andante amoroso.

to zlaté srdce ranila!
hat aufgelösst das schönste Band!

ff *sfz* *sfz* *cresc.* *riten.* *ff* *sfz*

(Vroucně.)
(Voll Inbrunst.)

Kdybych věděl, jak svou vinu smýt, žhavým ohněm
Meine Schuld zu sühnen hab'ich Muth, schreiten will ich

sf *sf* *dim.* *p* *mf*

molto espressivo

chtěl bych za to jít! Kdybych věděl, jak svou vinu
durch die Flammengluth; Meine Schuld zu sühnen hab' ich

sf

smýt, žhavým ohněm chtěl bych za to jít!
Muth, schreiten will ich durch die Flammengluth!

Poco più moto.

Ho-ry ob-měkčil bych sl-za-mi, hvězdy při-mo-dlil bych
Wal-len will ich zu dem wei-ten Meer, zu ver-söh-nen dort das

ku ze-mi, Kdy-by o mém ža-lu zvě-dě-la, žal
Ster-nenheer! wenn sie ken-nen wür-de mei-nen Schmerz, wird

più f

poco allargando

snad u-smí-ří hněv an-dě-la! A
sich er-wei-chen ihr En-gelsherz! Der

a tempo

molto cresc.

má du-še zrá-je vy-hna-ná po-zná snad, že přec mě rá-da
See-le er-füllt mit Gram und Schuld bleibt der Trost der Lie-be Macht und

sfz *p* *f* *molto cresc.*

má, mě rá-da má, že přec mě rá-da má, a má
Huld der Lie-be Macht, der Lie-be Macht und Huld, und der

accel.

f *sf* *p*

lerando cresc. ritard.

du-še z rá-je vy-hna-ná po-zná snad, že přec mě
See-le erfüllt mit Gram und Schuld bleibt der Trost, der Trost der

lerando e crescedo riten.

allargando

ff

rá - da má, že přec mě rá - dá
Lie - be Macht, der Lie - be Macht und

allargando

má!
Huld!

ffsf sf

Allegro con fuoco.

ff trem.

Meno allegro.

Molto moderato.

f

Ne! Tak jsem ji po-tu-pil, han-by na ni na-ku-pil,
Ach! so hab' ich sie verhöhnt, ge-gen sie ohn' Scheu ge-fröhnt,

sff sf p p

Più allegro.

più f

od - pu - ště - ní mož - no ne - ní, mar - ně ho - ru - ji, a lkám, mar - ně ho - ru - ji a lkám, na vždy, za - vr - žen a sám!

oh - ne Süh - ne, herz - be - klommen, um Ver - zeihung muss ich fleh'n, um Ver - zeihung muss ich fleh'n, schmach - be - la - den hier nun stehn!

sfz sf ff sffz

(Zamyslí se beznadějně opřen o skálu u studánky.)
(Voll Verzweiflung lehnt er sich im Nachdenken versunken an den Felsen bei der Quelle an.)

sf sffz sfz dim. p dim. pp

Výstup 3.

Z levé strany vystoupí Tomeš, upachtěn a ustrašen, hmataje po tmě před sebou a hledaje si cestu mezi skalisky.

Dritte Scene.

Von der linken Seite erscheint Richard; müde und voll Angst tappt er im Finstern um sich herum und sucht den Weg in dem Felsengewirre.

Allegro non troppo.

pp pp pp cresc. poco acceler.

poco rall. riten. dim. dim. cresc. acceler.

Tom. Rich. mf

Ten mě prohnal! zmizel ja - ko duch, mar - ně
Die - se Ei - le! wo verschwand er hin! frucht - los

cresc.

(Zastaví se pátraje kolem, pak s úzkostí.)
(Er bleibt stehen und nachdenkend blickt er voll Kummer um sich herum.)

na - pí - nám i zrak i sluch, já mu je - ště vá - dou při - tí - žil,
streng' ich an all' mei - ne Sinn'; Ta - del traf ihn wahr - lich zur Ge - nü - ge,

sf p sfz p trem. sfz p trem. p

jest-li si teď ně-jak u-blí-žil! Hu! mě mra-zí
thät' er sich noch Leid an ob der Rü-ge! Ha, mich friert es!

sfz *p* *p* *sfz* *p*

ja-ko vru-bá-ši! Hochu! Hochu!
soll ich um-keh-ren! Lu-kas! Lu-kas!

cresc. *sf* *sf*

Luk.
Jsi tu, Lu-ká-ši? Kdo zde? Tomši, kdes ty se tu vzal?
lass' dich doch hö-ren? Was giebts? (pausa) *Richard, wie kamst du hier-her?*

f *sf* *sf* *ff* *sf*

Tom.
Rich.
(s velkým ulehčením.)
(Mit grosser Erleichterung.)

Luk.
Ach! Duch každý Ho-spo-di-na chval! Ty's mi bě-hy na-táh! Proč pak jsi mi
Ach! jetzt hab' ich kei-ne Sorgen mehr! Gabst du mir zu schaffen! Kommst mich auf-zu-

f *f*

Tom.
Rich.

v patách? I nu proto, milý brachu, že jsem o tobě byl
raf-fen! Ruhig bin ich nun, geborgen, um dich trug ich grosse

Luk.
Luk.

vstrachu. Ach Tomši, kdyby špatný svět pak Vendulce to
Sorgen. Ach Richard! wenn die bösen Leut' nicht Paulinen dann

ne-vyčet, já, já bych si hlavu srazil hned! Snad bys mi něco
thäten Leid, gern preisgeben möcht' ich meinen Kopf! Nun lass' dir heut' noch

Tom.
Rich.

Luk.
Luk. Lento.

ne-vyved? Ach Tomši, ach Tomši, jak jsem nešťasten!
Zeit, du Tropf! Ach Richard, ach Richard! was soll ich nun thun?

espress.

Tom.
Rich.

Luk.
Luk.

Nu ještě není soudný den! Jsem z těch, co jsou již
Lass' diese Sprache heute ruhn! Schweres Unheil hat

od-sou-ze-ni, já nesmím dou-fat vod-pu-ště-ní!
mei-ne Seel' ge-troffen, Mittleid darf ich nicht mehr hoffen!

Tom. Rich. Moderato.

Jen od-pros ji, ty blá-ho-vý, však u-vi-díš, jak od-po-ví,
Komm' nur zu ihr, fass' neu-en Muth, bald wirst du se-hen, was sie thut,

že za tu bouř-ku ce-li-čkou dá od-pust-ky hned s hu-bi-čkou.
dass sie zur Buss' für den Verdruss dich stra-fen wird mit ei-nem Kuss;

Jen od-pros ji, ty blá-ho-vý, však u-vi-díš, jak od-po-ví.
Komm' nur zu ihr, fass' neu-en Muth, bald wirst du se-hen, was sie thut!

Luk. Luk.

Ó — je-jí po-tu-pe-ná čest si žá-dá ne-ú-pros-ný trest!
O sie ist ge-kränkt an ih-rer Ehr', ver-zei-hen kann sie nimmer-mehr!

Tom.
Rich.

Jen od-pros ji, ty blá-ho-vý, však u-vi-díš, jak od-po-ví
Komm' nur zu ihr, fass' neu-en Muth, bald wirst du se-hen, was sie thut,

Luk.

Ó je-jí po-tu-pe-ná čest si žá-dá
Sie ist ge-kränkt an ih-rer Ehr,' ver-zei-hen

Tom.
Rich.

že za tu bouřku ce-li-čkou, dá od-pust-ky hned shu-bi-čkou.
dass sie zur Buss' für den Verdruss dich stra-fen wird mit ei-nem Kuss;

ne-ú-prosný trest! Vždyť
darf sie nimmer-mehr! Vor

Jen od-pros ji, ty blá-ho-vý, však u-vi-díš, jak od-po-ví.
Komm' nur zu ihr, fass' neu-en Muth, bald wirst du se-hen, was sie thut.

trem.

Luk.

před lid-mi to vše jsem na-tro-pil, ví ce-lá ves,
Leu-ten hab' ich mich in Schmach versenkt, das gan-ze Dorf

Tom.
Rich.

jak jsem ji po-tu-pil. Hm, ce-lá ves! Nuž te-dy věz!
weiss, wie ich sie gekränkt! Der gan-ze Ort? Nun, hör' mein Wort!

sfz p p cresc.

(přistoupí k Lukáši.)
(tritt zu Lukas näher.)

Moderato risoluto.

Hněv za-stavíš, vše na-pravíš,
Fass' neu-en Muth, mach's wie-der gut;

tr sf p tr

(Matouš vykukuje za skalou a poslouchá.)
(Walther lauscht verborgen hinter dem Felsen.)

ty po-zveš dvě tři soused-ky a dva tři mu-že za svěd-ky, pozveš za svědky.
du rufst die ganze Nachbarschaft ohn' Un-terschied zur Zeugenschaft, ja zur Zeugenschaft!

tr f

Luk.
Luk. f

Hněv za-sta-vím, vše na-pravím, já po-zvu dvě tři
Ja neu-er Muth, macht al-les gut, ich ruf' die gan-ze

tr sfz p tr

sou-sed-ky a dva tři mu-že za svěd-ky, po-zvu za svěd-ky.
Nach-bar-schaft ohn' Un-ter-schied zur Zeu-gen-schaft, ja zur Zeu-gen-schaft.

tr sf

Tom.
Rich.

Ať se též do-zví ce-lá ves, jak od-pro-síš ji je-ště dnes.
Und das Dorf soll er-fah-ren heut', was du voll-bracht, wie es dich reut.

Luk.
Luk.

Ať se též do-zví ce-lá-ves, jak od-pro-sím ji je-ště dnes.
Und das Dorf soll er-fah-ren heut', was ich voll-bracht, wie es mich reut.

Luk.
Luk.

Hněv za-sta-vím, vše na-pra-vím, já
Nur neu-er Muth, macht al-les gut, ich

Tom.
Rich.

Hněv za-sta-víš, vše na-pra-víš, ty po-zveš dvě tři
Fass' neu-en Muth, mach's wie-der gut, du rufst die gan-ze

po-zvu dvě tři sou-sed-ky a dva tři mu-že za svěd-ky, za svěd-ky,
ruf' die gan-ze Nach-barschaft ohn' Un-ter-schied noch heu-te zur Zeu-gen-schaft!

sou-sed-ky a dva tři mu-že za svěd-ky, po-zveš za svěd-ky,
Nachbarschaft ohn' Un-ter-schied zur Zeu-gen-schaft, ja zur Zeu-gen-schaft!

p

ať se též do - zví ce - lá ves, jak od - pro -
das gan - ze Dorf soll er - fah - ren heut', was ich voll -

p

ať se též do - zví ce - lá ves, jak od - pro - síš
und das Dorf soll er - fah - ren heut', was du voll - bracht

sím ji je - ště dnes, jak od - pro - sím ji je - ště dnes!
bracht, wie es mich reut, was ich voll - bracht, wie es mich reut!

f

ji je - ště dnes, jak od - pro - síš ji je - ště dnes!
wie es dich reut, was du voll - bracht, wie es dich reut!

f

f

A Ven - dulka! espress.
Und Pau - li - ne!

f

A Ven - dul - ka! Vždyť má tě
Und Pau - li - ne! sie liebt dich

sf sf sfz p

espress.

Vždyť má mě rá - - da! ta
die liebt mich wahr - - lich! Die

rá - - da, ta od - pu - stí ti nej - ra - děj, ta
wahr - - lich! die wird ver - zei - hen gleich und gern, die

od - pu - stí mi nej - ra - děj
wird ver - zei - hen gleich und gern,

dolce

od - pu - stí ti nej - ra - děj a co tvé srd - ce z lá - sky žá - - dá,
wird ver - zei - hen gleich und gern und dei - nes Herzens heiss' Er - seh - nen

più p

cresc.

a co mé srd - ce z lá - sky žá - dá,
und mei - nes Her - zens heiss' Er - seh - nen

to z lá - sky dá, to z lá - sky dá.
wird ih - re Lieb' ver - söh - nen.

pp

cresc.

to zlá - sky dá, to zlá - sky dá. Nuž dí - ky měj!
wird ih - re Lieb' ver-söh - nen. Hab' mei-nen Dank!

ma tranquillo

Tu ví - ru měj, tu ví - ru měj a
Glaub' dei-nem Stern, glaub' dei - nem Stern und

più p

a co mé srd-ce zlá - sky žá - dá,
und mei-nes Herzens heiss' Er - seh - nen

co tvé srd - ce zlá - sky žá - dá, to zlá - sky dá, tu
dei-ner Lie - be heiss' Er-seh-nen wird ih - re Lieb' auch ver -

to zlá - sky dá. Nuž dí - ky měj, nuž dí - ky
wird sie ver- söh - nen! Hab' mei-nen Dank, hab' mei - nen

dolce

ví - ru měj! Tu ví - rú měj, tu ví - ru
söh - nen! Glaub' dei - nem Stern, glaub' dei - nem

dolce

Più mosso.

měj!
Dank!

měj!
Stern!

Più mosso.

p

cresc. molto

f

Hněv za - stavím, vše na - pra-vím!
Ja, neu - er Muth macht al - les gut!

f

cresc.

Hněv za - stavíš, vše na - pra-víš, hned zá - hy zrá - na te - dy
Fass' neu - en Muth, mach's wie - der gut, und schon am nächsten Morgen,

8

tr

tr

sfz p

cresc.

f cresc.

Hned zá - hy zrá-na te - dy
Und gleich am nächsten Morgen,

f

ši do-jdem pro sou - se - dy, zdar do - pro - va - zej nás!
da müssen wir's be - sor - gen; Heil füh - re uns da - hin!

8

f

sf p

si do-jdem pro sou-se-dy, zdar do-pro-vá-zej nás, zdar
da müssen wir's be-sor-gen; Heil füh-re uns da-hin, Heil
Hned zá-hy z rá-na te-dy
Und gleich am nächsten Morgen
cresc.
p
do-pro-vá-zej nás, do-pro-vá-zej nás, zdar do-pro-vá-zej
füh-re uns da-hin, füh-re uns da-hin, Heil füh-re uns da-
si do-jdem pro sou-se-dy, zdar do-pro-vá-zej nás, zdar do-pro-vá-zej
da müssen wirs be-sor-gen, Heil füh-re uns da-hin, Heil füh-re uns da-
cresc.
ff
nás, zdar do-pro-vá-zej nás!
hin, Heil führe uns da-hin!
(Oba odejdou v levo.)
(Beide entfernen sich nach links.)
ff
nás, zdar do-pro-vá-zej nás!
hin, Heil führe uns da-hin!
sffz
sf ff
tr

Výstup 4.

Matouš, pašíři.

Vierte Scene.

Walther und die Schwärzer.

(Matouš ostražitě vystoupí od studánky a pátrá chvíli, pak šeptem:)

(Walther tritt vorsichtig von der Quelle vor und nachdem er eine Weile gelauscht, fängt er an zu lispeln:)

Matouš.
Walther.

Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha máš Luká - ši stou lá - skou kříž! Chtěl bych to sly - šet, jak jí od - prosíš!
Ha, ha, ha, ha, ha, ha die Lieb' ist ein grosses Un - - ge - mach! Ich woll - te wet - ten heut' noch giebst du nach!

(založí ruce a směje se tiše pátraje.)
(Er stützt die Hände und lachend schaut er um sich.)

Už vzdá - le - ni jsou dosti a pak, ti mají věc ji - nou na sta - ro sti!
Ach, wie vertieft die Beiden! Fürwahr, die haben wich - ti - ges zu entscheiden!

ff dim. p dim. pp pp pp poco languentando Tempo I. pp pp

p.
Jen dál!
Heran!
p
Spěšte po_slední!
Ei_let schnell voran!
p
Již se ro_zední
Der Tag bricht schon an!
Tenori.
(na stráni.)
(auf dem Berge.)
(mžikem ze skrýší vystoupí.)
(treten im Augenblick hervor.)
Jen dál!
He - ran!
p
Spěšte po_slední!
Ei_let schnell voran!
Die Schwärzer.
Bass I.
p
(pod strání.)
(unter dem Berge.)
Jen dál!
Her_an!
Spěšte po_slední!
Ei_let schnell voran!
Bassi II.
(v zadu.)
(hinten.)
(Sestupují.)
(sie steigen herab.)
Jen dál!
Her_an!
Již se
der Tag
p
simile
p
dá_le ka_ždý sám!
oh_ne Auf_ent_halt,
dá - - le ka_ždý
oh - - ne Auf_ent_
p
Již se ro_ze_dní!
Der Tag bricht schon an!
dá - le ka_ždý sám!
oh - ne Auf_ent_halt!
dá - le ka_ždý sám!
oh - ne Auf_ent_halt!
ro_ze_dní!
bricht schon an!
dá - - le ka_ždý sám!
oh - - ne Auf_ent - halt!

sám! šťast-nou ce-stu vám! Jen
halt! glücklich aus dem Wald! Gluck-
šťast-nou ce-stu vám!
glücklich aus dem Wald!
šťast-nou ce-stu vám!
glücklich aus dem Wald!
dá - le ka-ždý sám! šťast-nou ce-stu vám!
oh - ne Auf-ent-halt! glücklich aus dem Wald!
dál! Jen dál!
auf! Glück - auf!
Jen dál! Jen dál!
Glück - auf! Glück - auf!
(Všickni odešli kromě Matouše)
(Alle entfernen sich ausser Walther.)
Jen dál! Jen dál!
Glück - auf! Glück - auf!
Jen dál!
Glück - auf!

Matouš (sám.)
Walther (allein.)

Più Allegro.

p

Tma řídne už, ba úsvit nastává
Es grauet schon, der Tag ist nicht mehr fern!

p

Což Martinka dnes otálí? vždy přec tu bývá včas!
Heut kommt das Weib verspätet sonst kommt sie ja zur Zeit!

p p

Slyš kroky! Kdož to as?
Ach höret! wer mag's sein?

sf p

Výstup 5.

Pravým popředím vystoupí Martinka s nůší a Vendulka. Pak) Matouš.)

Fünfte Scene.

(Von der rechten Seite tritt Brigita mit einem Tragkorbe und Pauline vor.)

Dvě jsou to postavy, tož pozor!
Zwei seh' ich lauschen hier, gebt Obacht!

p f

(skryje se do úžlabiny v pravo.)
(er verbirgt sich rechts in der Schlucht.)

trem

Vend (zaražena)
Paul. (bestürzt)
Jak temný les!
Der dunkle Wald!

Mart.
Brig.
Má roz_mi_lá, tys ma_lou roz_koš vo_li_la, žes ke mně z do_mu u_tekla.
Mein lie_bes Kind, statt Freudenklang hörst du den Wind, den je_de dunkle Nacht erweckt!

cresc.

Vend (úzkostlivě se k ní přitulí)
Paul. (schmiegt sich ängstlich an.)
Ha, slyšte!
Ach, höret!

Mart.
Brig.
Jak s mě u_le_kla! Co jest?
Wie bist du aufgeregt, was giebt's?

(naslouchá)
(horcht)

Meno Allegro.

Vend.
Paul.
Ó jak to šumí, jak to ste_ná jak pod hu_čí_cím mořem!
O hör das Stöhnen, diesen Jammerton, wie wird dies Al_les enden!

espress.

Jak ve mně du_še o_pu_ště_ná si za_pla_ka_la hořem. Ó nejhrůznější
wo_hin soll ich ver_spottet, ge_höhnt, mich Unglückliche wenden? Ach lieber möcht ich

sf sf p

sa_motou chci bloudit se svou tesknotou než je_ho lá_sky
ganz allein hier sterben und be_graben sein! als seiner Lie_be

p sf sf p p sf

zba_ve_ná, žít je_ho blíž, já zra_ze_ná, než je_ho lá_sky zba_ve_ná, žít je_ho
nun be_raubt, auf die ich stets so fest ge_baut, als sei_ner Lie_be nun be_raubt, auf die ich

p sfz p cresc.

f

Mart.
Brig.

blíž, já zra_ze_ná! Již u_tiš se, jsme na mí_stě!
stets treu und fest gebaut! Nun sei ge_trost, wir sind am Ziel!

sffz sfz dim. p pp

(opatrně naslouchá, pak zahvízdá na píšťalku podobně jako Matouš, jehož píšťalka jí za chvíli odpoví.)
(sie horcht behutsam dann thut sie einen Pfiff so wie Walther, dessen Pfeife ihr Antwort giebt.)

(Matouš na píšťalku)
(Walther pfeifend)

f

(Ozvěna)
(Echo)

Mart. (vezme Vendulku za ruku a jde s ní podle návrší na pravé straně; na zatáčce náhle vykročí proti nim Matouš.)
Brig. (*nimmt Pauline bei der Hand und geht mit ihr längs des Thales auf die rechte Seite; bei der Wendung tritt ihnen Walther entgegen*)

Mat. (bambitkou proti Vendulce)
Walt. (*Das Gewehr gegen Pauline gewendet.*)

Vend.
Paul.

8va Již čeká! Kdo to? Ach!
Da ist er! Wer da? Ach!

p sfz

(uleknuta odskočí)
(*erschrocken springt sie zurück*)

Mart. (káravě) (zadrží Matoušovi ruku)
Brig. (*mahnend*) (*hält Walthers Hand zurück*)

Buď zticha! Toť pomocnice má jest prvně v noci v lese, a proto
sei ruhig! Meine Begleiterin! sie ist noch unerfahren in jedem

sf sf p sf

zděšená se všecka strachem třese!
Schattenspiel erblickt sie nur Gefahren!

Mat. (k Vendulce)
Walt. (*Zur Pauline*)

Až vícekrát to zkusíš, pak
Du wirst dich bald gewöhnen, an

f p trem. p p p

uvyknouti musíš,
Sturmgebraus und Stöhnen;

f risoluto

svou ruku na to dám!
reich mir nun deine Hand!

(podává jí ruku)
(*reicht ihr die Hand*)

Kdo jsi?
Dein Name?

sf sfz

Meno Allegro.

Ach, já tě znám tys Vendulka! jak kto_mu při_chá_zíš, že kpa - sí-řům svou
Ach, das ist ja Pau _ li _ ne die wohl_be _ kann _ te, wie kommst du denn hier _

sf *sfz* *p* *dolce*

Piú Allegro.

te-tu prová _ zíš?
her mit der Tan _ te?

f cresc.

Vend.
Paul.

mf

Chce dívku na pomoc, tož
Voll Kummer und verlacht, kam

sfz *p*

poco a poco ritardando

cresc.

jsem k ni prchla tu_to noc, neb Lu_káš, věz_te, už mě ne_má rád, a na oči mu ne_chci
ich zu ihr in die_ser Nacht; denn Lukas hört doch, hat mich nicht mehr lieb, das ist der Bann, der mich vom

cresc.

ff

ví _ _ ce_krát!
Haus' ver_trieb!

sff *dim.* *p dim.* *poco* *riten.*

Moderato.
Vend.
Paul.

Ó jak jsem mohla vě - řit, blá-ho-vá, že on mě na vždy v srdci za - cho-vá! Ó jak jsem mohla vě - řit, blá - ho-vá,
Ach, wie nur konnte ich so thörichtsein, glau - ben, dass Treu-e wahrt er mir al-lein! O wie nur konnte ich so thö - richt sein,

Mart: Bri.

Ó jak se mar-ně trá - pí, blá-ho-vá, vím, že ji on vsvém srdci za - cho-va! Ó jak se marně trá-pí
O wa-rum sollte sie denn thöricht sein, ich weiss, dass er nur lie-bet sie al-lein! O wa-rum sollte sie so

Mat.
Wal.

Vždyť já to je-ště lé-pe vím! Vždyť já to je-ště lé-pe vím!
Bes - ser als Al-le weiss es ich! Bes - ser als al-le weiss es ich!

Moderato.
dolce
p

cresc.

že on mě na vždy v srdci za - cho - vá, že on mě na vždy v srdci

glau - ben, dass Treue wahrt er mir al - lein. glau - ben, dass Treue wahrt er

blá - ho - vá, vím, že i on, že i on v svém srdci

thö - richt sein, ich weiss, dass er stets nur sie, nur sie

cresc.

za - cho - vá! A byť mě tu - pil, hně - val na - sto - krát,

mir al - lein! O hätt' er mich auch noch so schwer gekränkt,

p

za - cho - vá! Byť roz - hně - val se na ni

liebt al - lein! O wenn er sie auch noch so

p

vždyť já to je - ště lé - pe vím!

Bes - ser als al - le weiss es ich!

p

espress. riten. f

jen kdy - by měl mě tro - šku pře - ce rád, jen
wenn er nur ein - mal mei - ner Lieb' ge - denkt, wenn

na - sto - krát, však sto - krát ví - ce, sto - krát ví - ce má - ji
schwer ge - kränkt, ich weiss, dass er mit Lie - be stets an sie, mit

riten.

kdy - by měl mě tro - šku pře - ce rád!
er nur ein - mal mei - ner Lieb' ge - denkt!

sto - krát ví - ce má ji za to rád!
Lie - be stets an sie, mit Lie - be denkt!

Vždyť já to je - ště lé - pe
Bes - ser als al - le weiss es

f dim.

Ó jak jsem mo - hla vě - řit, blá - ho - vá,
O wie nur konn - te ich so thö - richt sein,

Ó jak se mar - ně trá - pí, blá - ho - vá,
O wa - rum soll - te sie so thö - richt sein,

vím.
ich!

Byť roz - hně - val se na ni
O wenn er sie auch noch so

že on mě navždy v srdci za - cho - vá, a byť mě tu - pil, hně - val
glau - ben, dass Treue wahrt er mir al - lein! O hätt' er mich auch noch so

vím, že ji ve svém srdci za - cho - vá, byť roz - hně - val se na ni
ich weiss, dass er nur sie liebt al - lein! O hätt' er sie auch noch so

na - sto - krát, však sto - krát ví - ce má ji za to rád
schwer gekränkt ich weiss, dass er an sie mit Lie - be denkt,

cresc.

na - sto - krát, jen kdy - by měl mě trošku pře - ce rád, jak on, i
sehr gekränkt, wenn er nur einmal meiner Lieb' ge - denkt, wie er, auch

cresc.

na - sto - krát, však stokrát ví - ce má ji za to rád, byť lá - sky k němu
sehr gekränkt, ich weiss, dass er an sie mit Lie - be denkt, und wollte sie auch

byť lá - sky k němu chtěla prosta být, on do - ve - de, on do - ve - de jí
und woll - te sie auch le - ben oh - ne ihn, sein Herz für sie, sein Herz für sie wird

cresc.

ff sf sf p

já chci lá - sky prosta být, i já chci lá - sky pros - ta být, a
ich will oh - ne Liebe sein, auf e - wig oh - ne Lie - be sein und

ff p

chtěla prosta být, on do - ve - de jí za - se vy - do - být, on do - ve - de jí
le - ben oh - ne ihn, sein Herz wird dennoch e - wig für sie glühn, sein Herz für sie, sein

ff p

za - se vy - do - být, vždyť já to je - ště lé - pe vím, vždyť já to je - ště
dennoch e - wig glühn, ich weiss es gut, ich weiss es gut, ich weiss es gut, ich

ff sf p

pp rall.

po-kli-du své du-ši vy-do-být, své du-ši vy-do-
fern von Freu-de le-ben ganz al-lein, ach! le-ben ganz al-

do-ve-de jí za-se vy-do-být, jí za-se vy-do-
Herz für sie wird dennoch für sie glühn, auf e-wig für sie

lé-pe vím vždyť já to je-ště lé-pe
weiss es gut, ich weiss es gut, ich weiss es

pp rall.

být!
lein!

být!
glühn!

Matouš (odevzdává Martince opatrně svůj balík)
Walther (*übergiebt der Brigita behutsam seinen Pack*)

vím!
gut!

p

Již jest blí-zko do sví-tá-ní, buďte s bo-hem!
Na-he ist das Mor-gen-grau-en, lebt nun wohl!

Mart.
Brig.

Na shle-dá-ní!
leb' nun wohl!

p

Matouš (poodejde k levé straně; vesele pro sebe:)
Walther (tritt mehr nach links; lustig für sich:)

L'istesso tempo

Ny-ní sta-rý do-brák
Lu-kas nun sollst du vom

Lu-ká-ši o Ven-dul-ce zprá-vu přináší!
Al-ten ei-ne Nachricht Pau-li-nens er-hal-ten!

(poskočí si, směje se pokradmu a odkvapí.)
(hüpfend lächelt er und entfernt sich.)

(Martinka zatím s pomocí Vendulčinou sundavá nůši.)
(Brigita giebt unterdessen mit Paulinens Hilfe den Korb herab.)

f p f dimin. p dim. pp ppp tranquillo pp

Výstup 6.

Vendulka, Martinka, později četník.

Sechste Scene.

Pauline, Brigita, *später ein Grenzaufseher.*

(Svítání.)
(*Morgendämmerung*) *pp*

p *cresc.*

cresc.

f cresc. *ff*

Martinka
Brigita

mf Ven - du - lí - čko! jak pak te - dy,
Nun Pau-li - ne! darf ichs hof-fen,

sfz dim. molto al pp

lí - bí se ti za pa - ší - ři? je to a - si na - po - sle - dy,
wirst du bei mir Ru - he fin - den? doch ich sag' es heu - te of - fen,

p

Vendulka
Pauline

ff

ten váš hněv se brzo smí - ří! Nikdy! Nikdy! Na to jsem již od-ho-dlá-na,
eu-er Groll wird bald verschwin-den! Niemals! Niemals! das hab'ich mir vor-ge-nommen,

sfz sfz p

Martinka (odmítavě)
Brigita *(abweisend)*

ne-chce se mi roz-mar-né-ho pá-na! O tom je-ště pro-mlu-
so ein Trotzkopf, der soll mir noch kom-men! Nun das wer-den wir be-

f sfz

meno p

ví-me, až jen zboží u-lo-ží-me! Vel-ká sic nám ce-sta ne-zbý-vá, a-le
sorgen, bis die Waare nur verborgen! Ha-ben wir ja nicht mehr weit zu geh'n, doch wir

p

(Vendulka se děsí)
(Pauline erschreckt)

stráž tu zrá-na cho-dí-vá Což už na tě stráž-ník
mü-ssen nach der Wa-che spähn; wa-rum bist du so be-

sfz sfz

Vendulka (s hrůzou)
Pauline (*entsetzt*)

sá - há v poutech k věze - ní tě vle - če? Vpoutech? k vě - ze - ní?
klommen, Niemand thut dir was zu Lei - de! We - he! we - he mir!

f sfz ff sf p

Martinka (vyndavši z nůše plochý koš s hruškami)
Brigita (*nimmt aus dem Korbe ein Körbchen mit Birnen*)

p

Má dra - há, jen ať čas nám ne - u - te - če marným na - ším po - ví - dá - ním.
Pau - li - ne du klagst oh - ne Grund, schau lie - ber, dass wir heu - te wei - ter kom - men.

Hleď, jak ji - sto - tu si chrá - ním:
Schau' so muss man al - les ma - chen!

sf tr p sf p

(dá balík do nůše)
(*giebt den Ballen in den Korb*)

zbo - ží na dno nů - šky, na vrch sa - mé
so ist es ver - bor - gen wir sind oh - ne

cresc. tr

(vpustí koš s hruškami do nůše)
(legt das Körbchen mit den Birnen in den Korb)

(pomáhá Vendulce, která bere na se nůši)
(hilft Paulinen den Korb nehmen)

Mart.
Brig.

tranquillo

Ať se moudře za-cho-váš! Hlasně po-zdrav, koukni smě-le, zchytra zchytra zklameš ne-pří-te-le!
Lass' dir's an-ge-le-gen sein! grüsse freundlich und be-scheiden, muthig, li-stig such' Verdacht zu meiden!

Molto moderato. Strážník vystoupí. *Der Aufseher tritt auf.*

Mart. (jdouc mu s Vendulkou, která se bojí, vstříc.)
Brig. (*geht ihm mit Pauline entgegen.*)

Do-bré ji-tro, pa-ne!
Schö-nen gu-ten Morgen!

Strážník (dívá se na polekanou Vendulku)
Wachmann (*sieht die geängstigte Pauline an.*)

Toť jste žen-ské ran-né! Jak se dě-vče zimou tře-se! Hru-šky sbi-ra-ly jste v le-se?
Schon so früh voll Sorgen! wie das Kind vor Kälte zit-tert! Habt ihr Obst im Wald ge-schüttelt?

Mart.
Brig.

Dal to pán-bůh le-tos ú-ro-du! Hrušky ro-stou mí-sto ža-lu-dů!
Heu-er giebts an Bir-nen kei-ne Noth! Hier im Wal-de sind sie gut und roth.

Stráž.
Wächt.

Prá-ši-lo se as, jak jste je třá-sla! Jsou snad
Steht es denn da-für sich so zu pla-gen? Lohnt's die

Mart.
Brig.

moučné. Jsou vám ja-ko
Mühe! Ja wir müssen's

z másla!
wa-gen!

Stráž.
Wächt.

Vě-ru že už na ně chou-tku mám!
Rei-fe Bir-nen sind ein gu-ter Schmaus!

Mart. (k Vendulce)
Brig. (*zur Pauline*)

Se-hni pak se!
Neig dich etwas!

(k strážníkovi)
(*zum Wächter*)

Vy-ber-te si sam!
Sucht euch welche aus!

Stráž. (omakává hrušky. Vendulka zděšena couvá, on za ní)
Wächt. (*prüft die Birnen. Pauline bestürzt geht zurück, er ihr nach.*)

Tvrdé! Měkčí bu-dou na dně!
Kei-ne weichen kann ich finden!

Mart.
Brig.

U-sy-pem těch vrchních
Besser müsst ihr sie er-

(odváže si zástěru a podá ji strážníkovi)
(nimmt das Tuch mit den Birnen u. reicht es dem Wächter)

(vezme s Vendulky nůši, a tváříc se, jakoby byla těžk á, chce strážníkovi sypat do zástěry)
(nimmt von Pauline den Korb und als wenn er schwer wäre, will sie dem Wächter Birnen in das Tuch schütten.)

sna - dně! Po - držte jen zá - stě - ru!
gründen! Ihr müsst mir be - hilf - lich sein!

Stráž. (rozpačitě, nevěda, co se zástěrou)
Wächt. (verlegen, weiss nicht was er mit dem Tuch anfangen soll)

Však si zvrchních vy-be-ru!
Die-se sind so winzig klein!

Mart. (nasype mu hrušek do zástěry, ze které se mu sypou na zem; strážník v nesnázích točí se mezi hruškami.)
Brig. (schüttet ihm die Birnen in das Tuch, von dem die Birnen auf die Erde fallen, der Wächter ist in Verlegenheit und weiss nicht was er thuen soll.)

Když ty měkčí zdola chce te!
Wollt ihr von den Andern haben!

(hněvivě)
(erzürnt)

Takhle mi je rozšla - pe - te!
Unnütz wollt ihr mich nur plagen!

(sbírá)
(er will sie auflesen)

(Strážník chce prostřít zástěru, při čemž vysype z ní všecky hrušky)
(Der Wächter will das Tuch ausbreiten, wobei er alle Birnen auf den Boden schüttet)

Proč ten fěr - toch ne - pro - stře - te!
Legt das Tuch ab, lasst euch sagen!

Mart.
Brig.

Teď mi
Jetzt müsst

Stráž. (sbírá hrušky, které mu zase z rukou padají)
Wächt. (lest die Birnen auf, doch sie fallen ihm wieder aus der Hand)
(sbírá)
(lest die Birnen auf)
(vezme několik)
(nimmt Einige)
sbí - rat po-mů-že-te! Zpropa-de-ně! Ty jsou
ihr euch mit mir plagen! Ai potz Tausend! Die-se,
(dá jí peníz)
(giebt ihr ein Geldstück)
(mrzutě odkvapí)
(entfernt sich unwillig)
měkké do-sti; jsem vám dlu-žen - mám jich do sy-to-sti!
kei-ne andern; vie-len Dank euch! ich muss weiter wandern!
cresc.
Vend. (třesouc se sbírá hrušky)
Paul. (zitternd klaubt die Birnen auf)
Strachem je-ště
Ich kann mich kaum
sfz
Mart. káravě
Brig. sie mahnend
zmí-rám, so-tva smysly sbí-rám! Ne-ní zle, kdy stráž - ník
fas-sen, Muth hat mich ver-las-sen! Lass' die Angst, und sei zu

Vend. (s hrůzou)
Paul. (schaudernd)

hlou-pý je-ště od nás hru-šky kou-pí! Ja-ké po-my-šle-ní: při-jít
frieden, dass der Wäch-ter schon ge-schie-den! Was muss ich er-dul-den oh-ne

rfz p sfz

do vě-ze-ní!
mein Ver-schul-den!

Mart. (rozhorleně)
Brig. (zürnend)

Ji-nak u pa-ši-řů v le-se
Al-les das muss man ge-wöh-nen!

sf f p marcato

ji-nak do-ma u mi-lé-ho; pro-to pra-vím:
an-ders kannst du zu Hause sprechen; darum sollt ihr

Moderato.

usmiř-te se, usmiř-te se,
euch ver-söhnen, euch ver-söh-nen;

f p sf

hu-bi-čka nic ne-ní zlé-ho!
denn ein Kuss ist kein Ver-bre-chen!

Vend. (rozhorleně)
Paul. (empört)

f

Ni-kdy se ta-ká vi-na
So ein Ver-ge-hen kann ich

sfz accel. sf sfz p

ne-od-pá-še, na-vždy jsem za-ne-vře-la na Lu-ká-še!
nie ver-zei-hen, wo Lie-be fehlt, kann Lie-be nicht ge-dei-hen!

p

Mart.
Brig.

Hu - bi - čka jest tak těž - kou
Ist denn der Kuss so ein Ver

dolce

Vend.
Paul.

vi - nou? Hu - bi - čka, ba, když lí — bal ji - nou!
ge - hen? Ich lass' mich nicht von ihm so schmä - hen!

sf

Mart.
Brig. Moderato quasi Andantino.

mp

Do - bře ti u - ká - zal, co skry - to v mu - ži, vládnout chce že - nou, jež
Was er von dir ver - langt, woll - te er kün - den, stets vor ihm sollst du nur

p

Vend.
Paul. *mp* *più animato*

sr - dce mu dá. Do - bře mi u - ká - zal, co skry - to v mu - ži,
beu - gen die Knie. Was er von mir ver - langt woll - te er kün - den,

Mart.
Brig. Tempo I.

vládnout chce že - nou, jež sr - dce mu dá. Spí - še by na - le - zla
stets vor ihm soll ich nur beu - gen die Knie. Ro - sen ohn' Dor - nen wirst

Vend.
Paul.

Spí - še by na - le - zla bez tr - ní rů - ži, bez pý - chy mu - že však
Ro - sen ohn' Dor - nen ich e - her kann fin - den, doch oh - ne Stolz den Mann

Mart.
Brig.

bez tr - ní rů - ži, bez pý - chy mu - že však ne - vy - hle - dá!
e her du fin - den, doch oh - ne Stolz den Mann fin - dest du nie!

ne - vy - hle - dá!
fin - det man nie!

Do - bře ti u - ká - zal, co skry - to v mu - ži, vlá - dnout chce že - nou, jež
Was er von dir ver - langt, woll - te er kün - den, stets vor ihm sollst du nur

sr - dce mu dá!
beu - gen die Knie!

Più animato.

f

Do - bře mi u - ká - zal, co skry - to v mu - ži,
Was er von mir ver - langt, woll - te er kün - den,

Tempo I.

vlá-dnout chce že - nou, jež sr - dce mu dá! Po - kor - ně
stets vor ihm soll ich nur beu - gen die Knie! Nicht will ich

Po - kor - ně sklá - nět se
Auf - rich - tig sollst du ihm

p

sklá-nět se, nechci se u - čit, jak by můj král byl, mu po - vol - na
wie ei - ne Skla-vin nur fol - gen, wie ei - nem Kö - - ni - ge die - nen zum

mu - síš se u - čit, jak by tvůj král byl, mu po - vol - na být;
die-nen und fol - gen, wie ei - nem Kö - - ni - ge die - nen zum Scherz;

být; chce - li mě pro pou - hou hu - bi - čku mu - čit, těž - ko a
Scherz; will er mit Ei - gen-sinn mich nur ver - fol - gen, wär' es ein

chceš - li jej pro pou - hou hu - bi - čku mu - čit, těž - ko a hoř - ko s ním
willst du mit Ei - gen-sinn ihn nur ver - fol - gen, wär' es ein Le - ben voll

hoř - ko s nim by - lo by žít!
Le - ben voll Kum - mer und Schmerz!

by - lo by žít! Do - bře ti u - ká - zal, co skry - to v mu - ži,
Kum-mer und Schmerz! Was er von dir ver- langt, woll - te er kün - den,

Do - bře mi u - ká - zal,
Was er von mir ver - langt,

vládnout chce že - nou, jež sr - dce mu dá. Do - bře ti u - ká - zal
stets vor ihm sollst du nur beu - gen die Knie! Was er von dir ver - langt,

co skry - to v mu - ži, vlá-dnout chce že - nou, jež sr - dce mu dá!
woll - te er kün - den, stets vor ihm soll ich nur beu - gen die Knie!

co skry - to v mu - ži, vlá-dnout chce že - nou, jež sr - dce mu dá!
woll - te er kün - den, stets vor ihm sollst du nur beu - gen die Knie!

Mart.
Brig.

Bez ně-ho v svě-tě však ne-ob-sto-jíš!
Oh-ne ihn kannst du ja nicht mehr be-steh'n!

Vend.
Paul.

Nechci ho vi-dět, vše od-by-to již!
Um sei-ne Gunst will ich niemals mehr fleh'n!

sf p sf p dim.

Mart.
Brig.

Poddej se, vždyť ho přec rá-da máš třeba se k to-mu
Thu' es doch, ich weiss, dass du ihn liebst, wenn du es auch nicht

piu p espress.

(Vendulka odpíravě se bráníc domluvě Martinčině utíká na návrši v pravo.)
(Pauline wehrt sich gegen die Mahnungen Brigita's und entfernt sich gegen den Berg nach rechts.)

ne-při-znáš! V ná-ru-či je-ho již
sa-gen willst! Nur an sei-ner Sei-te kannst

cresc. accel. cresc. sf sf

v duchu tě vi-dím!
du glücklich sein!

Vend. (rozhodně a hněvivě)
Paul. *(emport und zornig)*

Nikdy! Ó já ho ne-ná-vi
Niemals! Ver-ach-tung flösst er mir

f f cresc. sf f sf

Più mosso. (odkvapí)
(entfernt sich)

dim!
ein!

Proměna.
Verwandlung.

Vystup 7.

Barče.

Jitro. V pozadí hustý les. V levo porostlé navrší, v pravo pod lesem Martinčina chatrč, při ní zahrádka s plotem.

Siebente Scene.

Klara.

Der Morgen. Im Hintergrunde ein dichter Wald. Links eine schattige Berglehne; rechts an dem Walde Brigita's Hütte, daneben ein umzäunter Garten.

Moderato.

cresc.

Barče
Klara

(hřmotí na dveře a okno)
(pocht auf die Thür und das Fenster)

Ó ne-dýchám, jak pospí-chám! Vendulko, Martinko,
Ohn' Aufenthalt eil' ich herbei! Pauli-ne, Brigi-ta,

(hřmotí)
(lärmend)

slyš-te mě, kde jste? Do-brou mám no-vi-nu, honem ji
wo seid ihr, kommt her! Freu-di-ge Nach-richten bring' ich euch

(hřmotí)
(pocht)

věz-te! Ma-touš mi po-vě-děl,
sehr! Walther er-zähl-te mir,

Do-brý ten Ma-tou-šek, od-plať mu pán-bůh sám, od-plať mu pán-bůh
Er ist ein gu-ter Mann, Gott loh-ne sei-ne That, Gott lohn' den gu-ten

(hledí přes plot)
(schaut über den Zaun)

sám, ach, to je zla-tou-šek! Vendul-ko! Martinko!
Mann, ach, der thut, was er kann! Pauli-ne! Bri-gi-ta!

(volá do lesa) (ruft in den Wald) (Ozvěna.) (Echo.)

Do-ma jich ne-ní! Šly a-si do le-sa. Ven-dulko! Ven-dulko! a-ni pohádky!
Wo seid ihr bei-de! Vielleicht im Walde heut; Bri-gi-ta! Bri-gi-ta! Keine Ahnung!

(volá) (ruft)

Mar-tin-ko! A-ni pa-mátky! Jdu jim vtříc!
Pau-li-ne! Eitle Mah-nung! soll ich geh'n?

(Ozvěna.) (Echo.) Mar-tín-ko! *Pau-li-ne!*

(sedne ale zas hned vyskočí) (setzt sich nieder, aber springt gleich wieder auf)

Ne, mohla bych je minout; chci zde od-po-či-nout! A-le jak se
Nein, wohin sollt' ich ei-len? lie-ber bleibe ich steh'n! Aber hier ver-

Andante.

do-čkám? Mou drahou Ven-dul-ku Lu-káš mi od-pro-sí;
wei-len? Heu-te wird Lu-kas wohl sei-ner Schuld le-dig sein,

Andante.

jak se ty upřimné oči jim za-ro-sí!
Pau-li-ne wird ihn auf neh-men und gern ver-zeih'n!

dolce

m.s.

(naslouchá)
(horcht)

p

Aj, kro-ky?
Ha Schritte!

m.s. d.

f

Ne, to vzle-těl skři-vá-nek, a
Nein, da fliegt ei-ne Ler-che, und

m.s.

s.

p

m.s.

zpí-vá zpí-vá, až to v sr-dci hra-je!
froh-lockt so schön, dass mein Herz er-grif-fen!

cresc.

cresc. m.s.

cresc. s.

L'istesso tempo

(vesele)
(lustig)

Hlá - sej, ptáčku, hlá - sej, do - brý den, aj do - brý
Lass' das Lied er - tö - nen, dass der Morgen auf - ge -

den! z trá - vy kví - tek ran - ný vstal ji - tra zá - ří po - li - ben, aj
wacht, auf den Wie - sen blüht das Gras, schwelgend in der Son - ne Pracht, der

po - lí - ben, Já - sej, zpí - vej, já - sej, skřivánku, pozdrav rů - že,
Son - ne Pracht! Lass' dich frei im Mai be - lau - schen, grüss' die Ro - sen,

pozdrav rů - že v červánku; já - sej, zpí - vej, já - sej, zpí - vej, já - sej,
die so lieblich rau - schen, lass' den Sang er - tö - nen, lass' den Sang er

já - - - - - sej!
tö - - - - - nen!

Vstá - vej, vstávej, krá - sné slunė - čko, aj slu - né - čko, pan - bůh brá - ny zo - tví - ral vne - bes kraj a v sr - dé - čko aj, v sr - dé - čko! Jak by rá - do vzlétlo hned, jak by vzlétlo zpí - vat, zá - řit vší - rý svět, zpí - vat, zá - řit, zpí - vat, zá - řit vší - rý svět, zá - řit, zá - řit!

Ste - he auf du trau - te Vö - gel - schaar, du Vö - gel - schaar, tu - gend - sam er - war - tet dich auf der Au' ein lie - bend Paar, ein lie - bend Paar! Sin - ge laut das Lied der Freud', dass voll Won - ne sei die schöne Mai - en - zeit, im Ge - sang, im Lie - der - klang nur blüht das Glück, die Freud' - , die Freu - de!

(ohlédne se v pravo)
(schaut sich nach rechts um)

Hle, Ma_touš! Lu_káš! a náš ho_spo_dář!
Ha, Wal_ther! Lu_kas! und Va_ter Wie_sen_thal!

Výstup 8. / Achte Scene.

Okolo plotu přichází Matouš s Lukášem, otec s Tomšem, sousedé a sousedky.

An dem Zaun vorbei kommen Walther mit Lukas, der Vater mit Richard und die Nachbaren.

Allegro moderato.

poco marc.

Mat. Walth.

Zdeť Mar_tin_či_no při_stře_ší, a Ven_dul_ka s ní
Hier ist Bri_gi_tas Käm_mer_lein, das Pau_li_ne mit

Luk.
Luk.
Tom.
Rich.

mf *f*

pře - bý - vá   Ach, v ho - ři zde se u - krý - vá.   Ó však se s te - bou
ihr be - wohnt!   Ach, die - ses Lebens un - ge - wohnt!   O heu - te wirst du

cresc.

Bar.
Klar.

f

po - tě - ší!   Kéž při - jde jen!   Kéž při - jde jen!   Jsou kde - si, snad
sie er - freun!   Wenn sie nur käme,   Wenn sie nur kä - me!   Wo sind sie, gar

vno - ci za - šly vle - sy!
ir - gend - wo im Wal - de!

Sbor.
Chor.

f 3 3

Nu však se do - čká - me, vždyť brzy
Wir blei - ben al - le stehn und wol - len

f

po - zná - me, když ko - sou na ká - men, zda - li se ne - zlá - me.
heu - te sehn, wer im Kampf' Sie - ger bleibt, wer sei - ne Schuld be - reut!

3

Otec.
Vater.

f

Co tu vzdo_rů ma_li_cherných, co tu spo_rů, hří_chů černých, co tu vzdo_rů ma_li_cherných,
Nichts als Trotz und schwere Sünden muss ich hier im Hause fin_den, nichts als Trotz und schwere Sünden

sfz p sf p sf p

co tu spo_rů, hří_chů černých! Z blízkosti své bo_hu vzda_né vy_hnal bych ty
muss ich hier im Hause fin_den; Längst hätt' ich euch schon ver_trie_ben, um mein Le_ben

sf p p

spur_né dě_ti, kdy_bys ne_ve_lel, o Pa_ne, pro_vi_nil_cům od_pou
*Gott zu wei_hen, doch es steht ja noch ge_schrieben: dei_nem Feind sollst du ver_*

Luk. (skroušeně)
Luk. (reumüthig)

p

Dům váš jsem tak bí_dně zha_nil, ot_covské vám srd_ce
*Eu_er Haus hab' ich ver_leumdet, an eu_rem Leid mich ge_*

ště_ti.
zei_hen!

p

tr

Tom. (chlácholivě k otci)
Rich. *(den Vater besänftigend)*

ra_nil, měj_te se mnou sli_to_vá_ní! Hleďte, dal se na po_ká_ní!
weidet, habt doch heut' mit mir Er_barmen! Seht ihn, ach ver_zeiht dem Armen!

Otec.
Vater.

f

A_no a_no od_pou_štím ti, ho_chu, a_bych měl už kli_du
Al_so! al_so! ich will mit Trost dich la_ben, um nun Ruh' mit euch zu

sf *p*

Moderato.

trochu! O co pro ten hří_šný svět mu_sím sná_
haben! O was muss ich er_dul_den oh_ne mein

sf *cresc.* *rinfz* *p* *p*

_šet to_lik let, když se dce_ra zpo_zdi_lá světskou lá_skou sou_ži_la
Ver_schul_den, wenn der Toch_ter Lie_bes_gluth nichts verschont in ih_rer Wuth,

dům mi ná_řkem bou_ři_la a to vše_cko pro Lu_ká_še a to vše_cko
sinkt auch mei_ner See_le Muth, wahrlich das muss je_den rüh_ren, wahrlich das muss

f *cresc.* *sf* *sf* *f* *sf*

pro Lu_ká - - - še! Co však teď se, co však teď se,
je_den rüh - - - ren! Wo_hin soll das, wo_hin soll das

co však teď se na mně pá_še!
wo_hin soll das Al_les füh_ren!

Allegro commodo.

Du_ši svou mám ne_po_ko_jit,
Nun soll ich am Tag und Mor_gen

ná_mlu_vy a sva_tbu strojit, pod ok_ny mám řá_dě_ní břinká_ní a tan_če_ní,
noch das Hochzeitsfest be_sor_gen, in dem Hof tönt Lärm und Sang, Lustbarkeit und Tanz und Klang

a v tom Ba_by_lo_nu světském v do_mě ko_léb_ku i s děckem, kři_če_lo to ce_lou noc!
in dem Zimmer, wo ich lie_ge, schreit das Kind noch in der Wie_ge, kei_ne Ruh' die gan_ze Nacht,

Bo_že, při_spěj na po_moc! Pak mám slé_zat ho_ry.
ach, das hätt' mich um_ge_bracht! Streit_wuth soll ich schlichten,

a - bych ro - vnal spo - ry, od - pusť, Bo - že, pro - hu - bi - čku!
je - den Trotzkopf rich - ten, diess um ei - nes Kus - ses wil - len!

A - no, a - no! od - pou - štím ti, ho - chu, a - bych
Wohl - an, wohlan! ich will mit Trost dich la - ben, um nun

espress.

měl už kli - du trochu: vždyť už sná - ším ja - ko mu - če - ník. vždyť už
Ruh' mit euch zu ha - ben; denn ich dul - de oh - ne mei - ne Schuld, denn ich

cresc.

sná - ším ja - ko mu - če - ník, smiř ji, smiř ji, a já
dul de oh - ne mei ne Schuld; söhnt euch aus, söhnt euch aus! und ich

più f

řek - nu: bo - hu dík, bo - hu dík: a já řek - nu bo - hu
ruf' dann: Dank sei Gott für die Huld, und will dan - ken für die

 Più moto.

dik!
Huld!

Sopr. Alti. Tenori. Bassi.

Sbor.
Chor.

Nu však se do_čka_me, vždyť brzy po_zná_me, když ko_sou na ká_men, zda_li se ne_zlá_me!
Wir blei_ben al_le stehn und wol_len heu_te sehn, wer im Kampf' Sie_ger bleibt, wer sei_ne Schuld be_reut!

Tom. (předstoupí k otci)
Rich. *(tritt vor den Vater)*

Což jsme u_mlu_vi_li ja_ko mu_ži,
*Was wir aus_ge_macht, nun wol_len wir voll_*

Moderato.

ve cti sro_vnam strýčku mi_lý, vám, strý_čku mi_lý vám i so_bě ke cti!
füh_ren und heut' soll in eu_rem Haus' nur Zu_frie_den_heit er_blüh'n und Frie_den!

L'istesso tempo.

Sou_se_dé a sou_se_dky zvu vás te_dy za svědky,
Euch hier aus der Nachbarschaft heut' ruf' ich zur Zeugenschaft,

jak můj šva_kr Lu_káš na_pra_ví ten svůj kou_sek své_hla_vý.
wie mein Schwager Lukas un_ge_scheut, was er ge_than, be_reut!

Luk. espress.

Do_svěd_čte, jak že_lím u_při_mně, ne_bot' o_na ne_u_vě_ří mně!
Heu_te müsst ihr mir be_hilf_lich sein: denn sie wird nicht glau_ben mir al_lein!

Sbor. / Chor.

Rá_di u_vi_dí_me, rá_di, rá_di dosvěd_čí_me;
Wohl bist du ge_borgen, ger_ne wollen wir's be_sorgen!

Výstup 9.

Na návrší v levo vystoupí Vendulka, za ní Martinka s nůší.

Neunte Scene.

Am Bergabhang links erscheint Pauline, hinter ihr Brigita mit einem Tragkorbe.

Vend. (zastaví se a vzkřikne)
Paul. *(bleibt stehen, und macht einen Schrei.)*

(radostně) *(freudig)*

Toť on! / *Er kommt!*

Luk. **Luk.**

Toť o - na! / *Sie kommt schon!*

Più moto.

Vend. (v největším dojmutí)
Paul. *(in höchster Rührung)*

Ach! on mne sle du - je, / *Ach! die - se Zu - ver - sicht,*

(radostně) *(freudig)*

on přec mě mi - lu - je! / *noch im - mer liebt er mich!*

Piu lento.

Luk. **Luk.** Tempo I.

Má Ven - dul - ko! / *Ach! du mein Schatz!*

Vend. (rozběhne se k němu s otevřenou náručí)
Paul. *(eilt ihm mit offenen Armen entgegen)*

Můj nejdražší! jsem tvá již na - vždy tvá! / *Mein Theuerster! ich bin dein, auf e - wig dein!*

sf cresc. ff sfz rinfz

Più mosso.
Meno mosso.
Luk. (rozpačitě)
Luk. (verlegen)
Ach, ne jsem ho_den!
Ach dei_ner nicht wür_dig!
Vend. (obejme jej)
Paul. (umarmt ihn)
To_bě jen chci žít a zlá_sky se ti vzdám!
Dir nur will ich le_ben aus Lie_be dir al_lein!
dolce espress.
(chce jej políbit)
(will ihn umarmen)
Luk. (vymkne se jí z náručí)
Luk. (er entwindet sich ihren Armen.)
Ne! Nech mne být!
Nein! Hal_te ein!
Mart (udiveně)
Brig (verwundert)
Vždyť chtě_la ti dát
Dir wollt' sie ge_ben
Barče. Klara.
Mart. Brig.
Sbor žen. Chor der Frauen.
(s ustrnutím)
(bestürzt)
Co to?
Was giebts?
Tom. Rich.
Otec. Vat.
Mat. Walth.
Sbor mužů. Chor der Männer.
Timp.

Vend. (odvrátí se plačíc)
Paul. (*wendet sich weinend weg*)
Já ne_šťastná!
O we_he mir!

Luk. (přemáhaje se)
Luk. (*überwindet sich*)
Já ne_chci!
Ich will nicht!

Mart.
Brig.
hu_bi_čku!
ei_nen Kuss!
Však Lu_ká_ši,
Ach aufs Neu_e

Otec.
Vater.
Ten má ta_ké hla_vi_čku!
Ach schon wie_der ein Ver_druss!

Allegro non tanto.

tys chtěl to po_lí_be_ní!
willst du sie heut' ver_höh_nen!

Otec. (rozhorleně k Lukáši)
Vater. (*erzürnt zu Lukas*)
Jak, chceš snad Ven_dul_ky se
Nun, die_se Sprache führst du

Mat.
Walt.
risol.
A to_hle je mi krá_sné od_pro_še_ní! A to_hle, to_hle je mi
Auf die_se Wei_se wollt ihr euch ver_söh_nen! Auf die_se, die_se Wei_se

Mart. Brig.
Tys chtěl to po_lí_be_ní?
So willst du sie ver_höh_nen?

Tom. Rich.
Mám z te_be je_ště hanbu mit? Co řeknou řá_dni li_dé
So ei_ne Schande thust du mir? Was wer_den mir die Leu_te

zbýt? Jak, chceš snad Ven_dul_ky se zbýt?
hier? Nun, die_se Sprache führst du hier?

krá_sné odpro_še_ní!
wollt ihr euch ver_söh_nen?

Barče.
Klara.

Sou - se - dy a sou - sed - ky
Da - rum ist die Nachbarschaft

Však Lu - ká - ši, tys chtěl to po - li - be - ni!
Ja aufs Neu - e willst du sie heut' ver - höh - nen?

o mně?
sa - gen?

Což ne - dočkám se kli - du vdomě?
Werd' ich denn kei - ne Ru - he haben?

A to - hle je mi krá - sné od - pro - še - ní!
Auf die - se Wei - se wollt ihr euch ver - söh - nen?

Sbor.
Chor.

Sou - se - dy a sou - sedky
Da - rum ist die Nachbarschaft

protos vyzval za svědky, a - by každý vi - děl snad te - be zno - va vzdoro - vat?
heute hier zur Zeugenschaft, dass ein Je - der Zeu - ge sei, wie du trotzig bist aufs Neu!

Mám z te - be je - ště han - bu mít?
So ei - ne Schande thust du mir?

Jak, chceš snad Vendul - ky se zbýt?
Nun, die - se Sprache führst du hier?

A to - hle je mi krásné
Auf die - se Wei - se willst du

pro - tos vyzval za svědky, a - by každý vi - děl snad te - be zno - va vzdoro - vat,
heute hier zur Zeugenschaft, dass ein Je - der Zeu - ge sei, wie du trotzig bist aufs Neu!

Sou-se-dy a sou-sed-ky pro-tos vy-zval za svěd-ky, a-by ka-ždý vi-děl snad,
Darum ist die Nachbarschaft heu-te hier zur Zeugen-schaft. dass ein Je-der Zeuge sei,

Sou-se-dy a sou-sed-ky pro-tos vy-zval za svěd-ky, a-by ka-ždý vi-děl snad,
Darum ist die Nachbarschaft heu-te hier zur Zeugen-schaft. dass ein Je-der Zeuge sei,

Co řeknou řádní li-dé o mně?
Was wer-den mir die Leu-te sa-gen?

Což nedočkám se kli-du
Werd' ich denn kei-ne Ru-he

od-pro-še-ní!
sie ver-söh-nen?

sou-se-dy a sou-sed-ky pro-tos vy-zval za svěd-ky, a-by ka-ždý vi-děl snad,
darum ist die Nach-barschaft, heu-te hier zur Zeugenschaft, dass ein Je-der Zeu-ge sei,

te-be znovu vzdo-ro-vat, sou-se-dy a sou-sed-ky pro-tos vyzval za svědky,
wie du tro-tzig bist aufs Neu'. da-rum ist die Nachbarschaft, heu-te hier zur Zeugenschaft

te-be znovu vzdo-ro-vat, sou-se-dy a sou-sed-ky pro-tos vyzval za svědky,
wie du trotzig bist aufs Neu'. da-rum ist die Nachbarschaft, heu-te hier zur Zeugenschaft.

Mám zte-be je-ště han-bu mít, co řeknou řádní li-dé o mně, co řek-nou
so ei-ne Schande thust du mir, was werden mir die Leu-te sa-gen, was wer-den

v do mě? Což ne-do-čkám se kli-du v do-mě což ne-do-
ha-ben? Werd' ich denn kei-ne Ru-he ha-ben, werd' ich denn

A tohle je mi krá-sné od-pro-še-ní, je mi krá-sné od-pro-še-ní, je mi krá-sné
Auf die-se Wei-se wollt ihr euch ver-söh-nen, ja so willst du sie ver-söh-nen, ja so willst du

te-be znovu vzdo-ro-vat. sou-se-dy a sou-sed-ky pro-tos vyzval za svědky,
wie du trotzig bist aufs Neu'. da-rum ist die Nach-bar-schaft heu-te hier zur Zeugen-schaft

a_by každý vi_děl snad te_be zno_va, te be zno_va, te_be zno_va vzdo_ro-
dass ein Je_der Zeu_ge sei dei_nes neu_en Trotzes, dei_nes Trotzes, deiner Heu_che-

a_by každý vi_děl snad te_be zno_va, te be zno_va, te_be zno_va vzdo_ro-
dass ein Je_der Zeu_ge sei dei_nes neu_en Trotzes, dei_nes Trotzes, deiner Heu_che-

řá_dní li_dé o mně, co řeknou li_dé o mně, co řeknou li_dé o
mir, was wer_den die Leu_te sa_gen, was wer_den mir die Leute sa_gen, be-

čkám se kli_du vdo_mě ne_do_čkám se, ne_do_čkám se
kei_ne Ru_he ha_ben, wer_de ich denn kei_ne Ru_he

od_pro_še_ní, toh_le, toh_le, je mi krá_sné od_pro še_ní to_hle to_hle je_mi krá_sné
sie ver_söh_nen, ja auf die_se Wei_se willst du sie ver_söhnen, ja auf die_se Wei_se willst du

a_by každý vi_děl snad, a_by každý vi_děl snad te_be zno_va vzdo_ro-
dass ein Je_der Zeu_ge sei dei_nes neu_en Trotzes, des Trotzes, deiner Heu_che-

Luk. (prosebně a odmítavě kyne Tomši, vzmuží se a přiblíží se pokorně Vendulce.)
Luk. *(flehend und ablehnend umarmt Richard und Muth fassend nähert er sich reumüthig zur Pauline.)*

Má Ven_dul_ko! zle jsem tě po_ha_něl!
Ach Pau_li_ne! schwer hab' ich dich gekränkt;

vat! *lei!*

vat! *lei!*

mně! *denk!*

klidu! *haben!*

od_pro_še_ní! *sie versöh nen!*

vat! *lei!*

ff dim. p

p cresc.

však hloub jsem vlastní sr-dce po-ra nil; ach odpusť již, já při-šel,
doch schwe-rer mei-ne Schuld die Brust be-engt, ach, hö-re mich! ich bin be-

pp sfz pp cresc.

Moderato.

f

věz, by vi-dě-la to ce-la ves, jak odprosím tě za své pro-vi-ně-ní
reit, zu bit-ten um Ver- - zeihung heut' vor al-len hier, die mein Ver-ge-hen kennen:

fsf sf

ff

a pře-de vše-mi za pra-vdu ti dám! Já vkřivdě byl,
ich sag' es heu-te frei, du warst im Recht! Ich war im Unrecht,

p ffsf sf

(s přemáhaním)
(mit Ueberwindung)

mf

když jsem chtěl po-lí-be-ní, já už ho ne-chci,
als ich den Kuss ver-lang-te, ich will ihn nicht mehr!

p

Più moto
Vend. (živě)
Paul. (lebhaft)
Ó tys byl v prá vu!
Du warst im Rech - - te!
poco riten.
più p
já už se ho vzdám!
nichts ver- lang' ich mehr!
Più moto.
poco riten. dim.
p
(významně)
(mit Ausdruck)
Já u- stou- pím!
Ich ge- be nach!
(vroucně)
(innig)
(pokorně)
(reumüthig)
Tys jen pravdu mě- la, Já u- stou- pím ti
Du hast recht ge - handelt, Nach - - ge- ben will ich
cresc.
(laskavě)
(liebevoll)
(ohnivě)
(feurig)
Nic zlé- ho nechtěls! Ty je- ště le - pši!
Nichts Ar- ges wolltest du! Dein Thun war bes - ser!
(vřele)
(innig)
rád! Do- brou věc jsi chtěla!
gern! Recht war, was du thatest!
cresc.
cresc.

(s láskou)
(liebevoll)

(blaženě)
(selig)

Na - sto - krát!
tau - send - mal!

Le - pši?
Bes - ser?

Ach!
Ach!

cresc.

Moderato assai.

Vend.
Paul.

Moderato.

Luk.

Barče.
Klara.

Smí - ři - ly se vzdory
So folgt die Ver - söh - nung

Mart.
Brig.

Smí - ři - ly se vzdory
So folgt die Ver - söh - nung

Tom.
Rich.

Smí - ři - ly se vzdory
So folgt die Ver - söh - nung

Otec.
Vater.

Smí - ři - ly se vzdory
So folgt die Ver - söh - nung

Matouš.
Walth.

Smí - ři - ly se vzdory
So folgt die Ver - söh - nung

Sbor.
Chor.

Smí - ři - ly se vzdory
So folgt die Ver - söh - nung

změknou na_še ho_ry, o_na jej on ji má rád do_bře do_bře na sto_
nach der langen Störung, sie liebt ihn, er liebt sie auch, das ist edler Herzen

změknou na_še ho_ry, o_na jej on ji má rád do_bře do_bře na sto_
nach der langen Störung, sie liebt ihn, er liebt sie auch, das ist edler Herzen

změknou na_še ho_ry, o_na jej on ji má rád do_bře do_bře na sto_
nach der langen Störung, sie liebt ihn, er liebt sie auch, das ist edler Herzen

změknou na_še ho_ry, o_na jej on ji má rád do_bře do_bře na sto_
nach der langen Störung, sie liebt ihn, er liebt sie auch, das ist edler Herzen

změknou na_še ho_ry, o_na jej on ji má rád do_bře do_bře na sto_
nach der langen Störung, sie liebt ihn, er liebt sie auch, das ist edler Herzen

změknou na_še ho_ry, o_na jej on ji má rád do_bře do_bře na sto_
nach der langen Störung, sie liebt ihn, er liebt sie auch, das ist edler Herzen

krát!
Brauch!

krát!
Brauch!

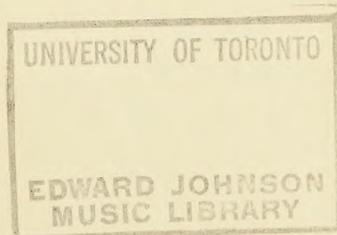
krát!
Brauch!

krát!
Brauch!

krát!
Brauch!

krát
Brauch!

Konec.
Ende.

UNIVERSITY OF TORONTO
EDWARD JOHNSON
MUSIC LIBRARY